

Belgian Energy Data Overview

Editie **februari** 20**26**

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Vooruitgangstraat 50 – 1210 Brussel

Ondernemingsnr.: 0314.595.348

○ 0800 120 33 (gratis nummer)

○ FODEconomie

○ @fodeconomie

○ linkedin.com/company/fod-economie (tweetalige pagina)

○ instagram.com/fodeconomie

○ youtube.com/user/FODEconomie

○ economie.fgov.be

Verantwoordelijke uitgever:

Séverine Waterbley

Voorzitter van het Directiecomité

Vooruitgangstraat 50 – 1210 Brussel

ISSN 2983-9971

107-25 Web

Inhoud

Inleiding	5
1. Consumptie	8
1.1. Primaire energieconsumptie in 2024	8
1.2. Finale energieconsumptie in 2024	10
2. Thematische focus	16
2.1. Bindende doelstelling: aandeel hernieuwbare energie in de finale energieconsumptie	16
2.2. Energieconsumptie in huishoudens per type eindgebruik in 2023	18
2.3. Energieconsumptie in de industrie in 2024	20
2.4. Energieconsumptie in transport per transportmodus in 2023	22
2.5. Waterstof	26
3. Productie	28
3.1. Primaire energieproductie in 2024	28
3.2. Bruto-elektriciteitsproductie in 2024	30
3.3. Bruto-elektriciteitsproductie van hernieuwbare energiebronnen in 2024	32
3.4. Geïnstalleerde elektrische capaciteit eind 2024	36
4. Invoer	38
4.1. Netto-invoer van energie in 2024	38
4.2. Invoer per energiebron uit de vijf belangrijkste landen van invoer in België	40
4.3. Oorsprong van de invoer per primaire energiebron in 2024	41
4.4. Oorsprong van de invoer van elektriciteit in 2024	44
5. Prijzen	46
5.1. Aardgasprijs voor huishoudens in 2024	46
5.2. Elektriciteitsprijs voor huishoudens in 2024	48
5.3. Maximumprijzen aardolie in 2025	50
5.4. Samenstelling aardolieprijzen in 2025	51

“**Primaire energieconsumptie** meet de **totale energievraag** van een **land**. Dat is **inclusief** de energie verbruikt voor **niet-energetische doeleinden**, maar **exclusief** de energie geleverd aan **internationale zeeschepen**.”

Inleiding

Deze publicatie geeft een overzicht van de laatste beschikbare gegevens over de energiemarkt in België.

Definities

Primaire energieconsumptie meet de totale energievraag van een land. Het dekt het verbruik van de energiesector zelf, verliezen tijdens transformatie (bijvoorbeeld van gas naar elektriciteit) en distributie van energie, en het finaal verbruik door eindgebruikers. Het is inclusief de energie verbruikt voor niet-energetische doeleinden (bijvoorbeeld het verbruik van olieproducten voor de productie van plastic). Het is exclusief de energie geleverd aan internationale zeeschepen.

Finale energieconsumptie is het totale energieverbruik van eindgebruikers, zoals huishoudens, industrie en landbouw. Het is de energie die de deur van de eindconsument bereikt en sluit het energieverbruik in de energiesector zelf uit. Het is inclusief de energie verbruikt voor niet-energetische doeleinden. Het is exclusief de energie geleverd aan internationale luchtvaart.

Primaire energieproductie is elke extractie van energieproducten in een bruikbare vorm uit natuurlijke bronnen. Dat gebeurt wanneer natuurlijke bronnen worden geëxploiteerd (bijvoorbeeld in steenkoolmijnen, ruwe olievelen, waterkrachtcentrales, windmolenparken) of in de productie van biobrandstoffen.

Bruto-elektriciteitsproductie is de som van de elektrische energie die door alle generatoraggregaten in kwestie wordt geproduceerd (inclusief pompaccumulatie), gemeten aan de uitgang van de hoofdgeneratoren.

Afkorting

HEB: hernieuwbare energiebronnen

EE: energie-efficiëntie

Streefdoelen

HEB

Richtlijn 2018/2001 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare energiebronnen, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2023/2413, legt enkele doelstellingen vast, waaronder een bindende doelstelling van 42,5 % HEB in het eindverbruik van energie in 2030 voor de Europese Unie (EU). Dat vertaalt zich in een streefdoel van 20,4 % HEB in het eindverbruik van energie voor België in het Nationaal Energie- en Klimaatplan (NEKP).

EE

Artikel 4 van de Richtlijn 2023/1791 betreffende energie-efficiëntie stelt het doel vast van 11,7 % vermindering van de finale energieconsumptie in 2030 van de Europese Unie ten opzichte van het EU-referentiescenario van 2020.

De definities van de primaire en finale energieconsumptie in het kader van EE wijken af van de definities gebruikt in de energiestatistieken. Voor meer informatie over dat thema, raadpleeg de website van de FOD Economie: Home – Thema's – Energie – Monitoring van de Europese doelstellingen – Energie-efficiëntie.

“In 2024 bedroeg het **totale verbruik** van **primaire energie** 50,0 Mtoe.”

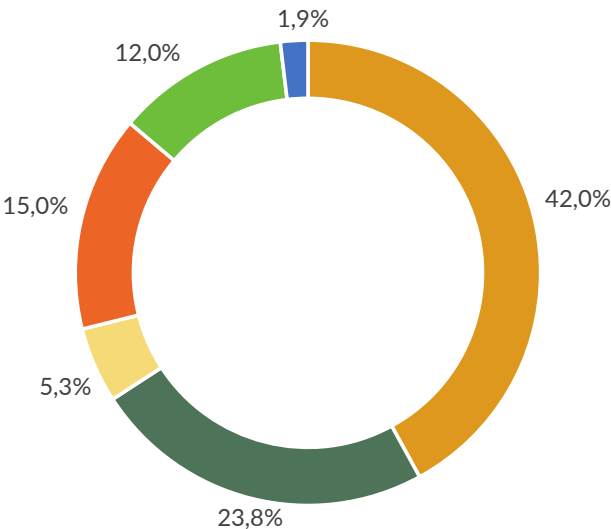
1. Consumptie

1.1. Primaire energieconsumptie in 2024

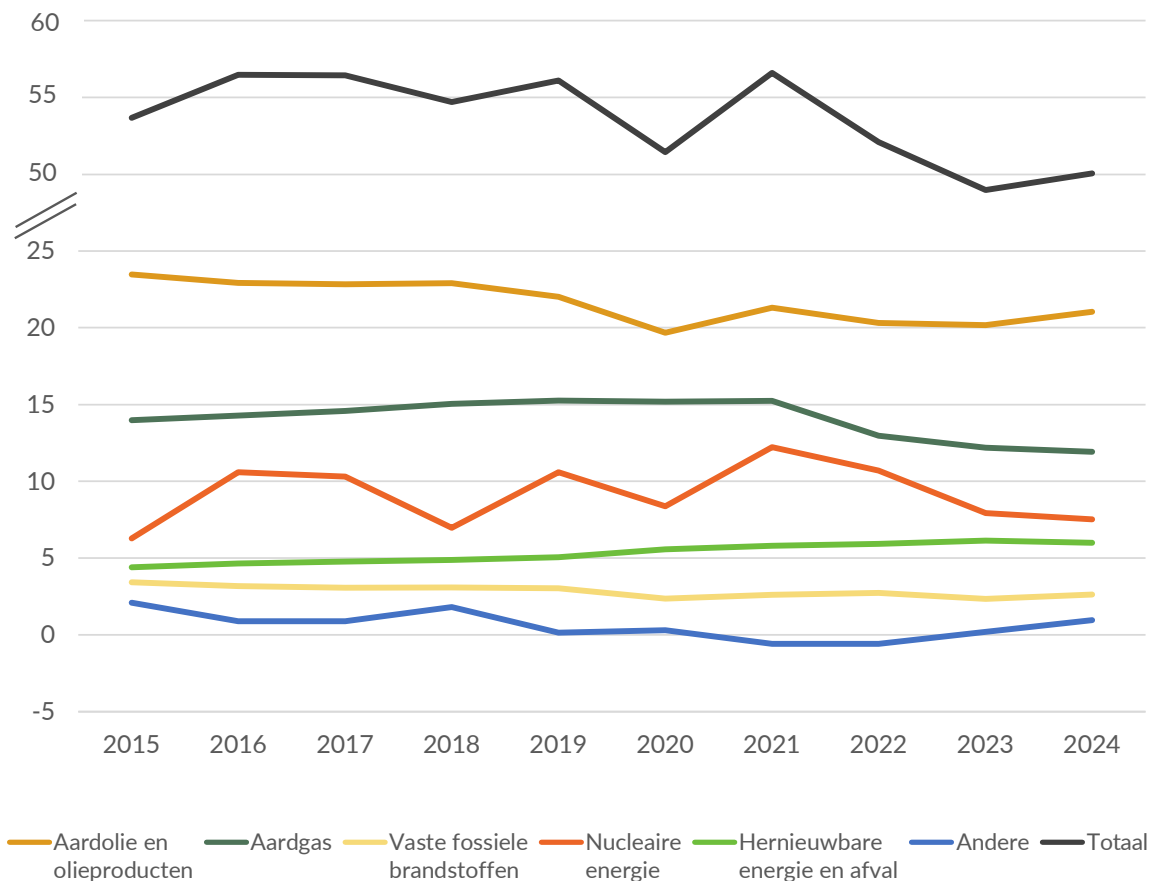
Per energiebron

Energiebron		Mtoe	TJ
Aardolie en aardolieproducten		21,0	880.750
Aardgas		11,9	499.163
Vaste fossiele brandstoffen		2,6	110.089
Nucleaire energie		7,5	314.618
Hernieuwbare energie en afval		6,0	250.843
Andere*		1,0	39.987
Totaal		50,0	2.095.450

* Andere omvat de netto-import van elektriciteit en warmte, alsook de recuperatiewarmte uit chemische processen.

Verloop in Mtoe

In 2024 bedroeg de totale primaire energieconsumptie 50,0 Mtoe, een lichte stijging van 2,2 % ten opzichte van 2023. Die consumptie blijft onder de niveaus vastgesteld in 2020 en 2022, opmerkelijke jaren toen de coronapandemie en de Russische invasie van Oekraïne leidden tot een daling van het primaire energieverbruik. Die evolutie valt voornamelijk te verklaren door scherpe dalingen in het verbruik van aardgas en nucleaire energie. Wat die laatste betreft, is de daling toe te wijzen aan de permanente sluiting van twee nucleaire installaties (Doel 3 in september 2022 en Tihange 2 in januari 2023).

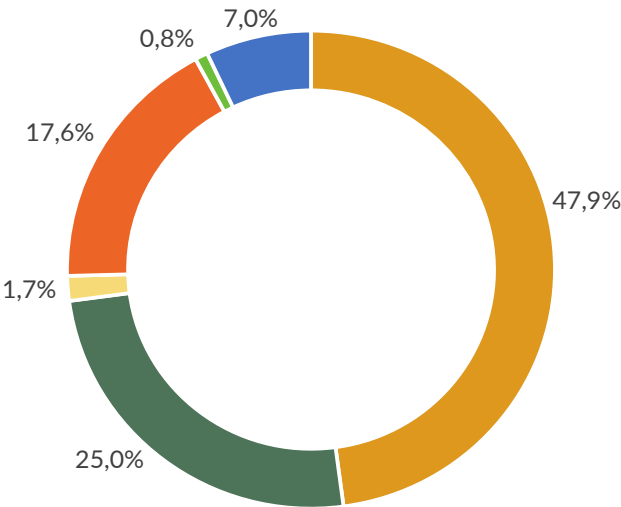
Het aandeel hernieuwbare energie en afval in de primaire energieconsumptie stijgt naar 12,0 % in 2024 tegenover 8,2 % in 2015. De netto-import van elektriciteit was voor het tweede jaar op rij positief, waardoor de energiebron "Andere" sterk steeg in 2024.

1.2. Finale energieconsumptie in 2024

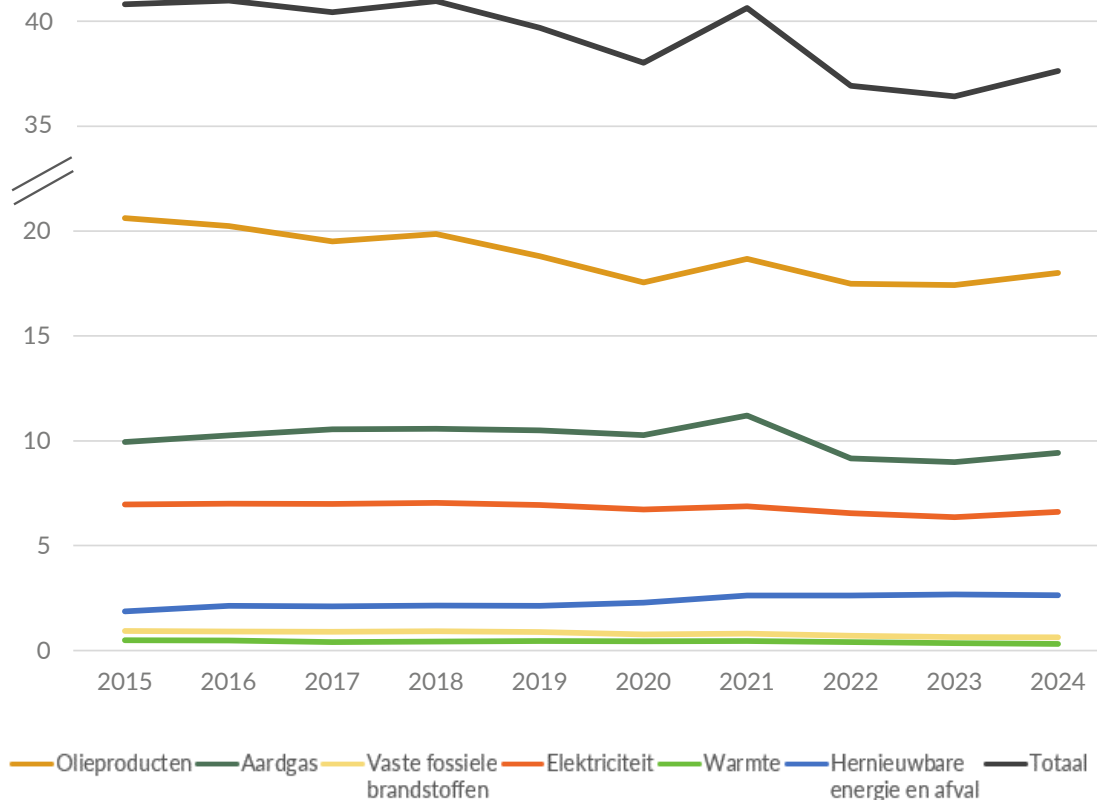
Per energiebron

Energiebron		Mtoe	TJ
Aardolieproducten		18,0	754.095
Aardgas		9,4	394.388
Vaste fossiele brandstoffen		0,6	26.294
Elektriciteit		6,6	276.913
Warmte		0,3	13.288
Hernieuwbare energie en afval*		2,6	110.288
Totaal		37,6	1.575.264

* Exclusief elektriciteit en warmte afkomstig van hernieuwbare energiebronnen.

Verloop in Mtoe

Tussen 2015 en 2024 varieerde de finale energieconsumptie tussen 36,4 en 41,0 Mtoe. Die variatie is sterk afhankelijk van de weersomstandigheden. Jaren met een strengere winter, zoals 2021, vertonen inderdaad een hoger finaal verbruik van de verwarmingsbrandstoffen. Die impact is hoofdzakelijk zichtbaar in het aardgasverbruik, dat in 2021 een recordniveau registreerde.

Net als de primaire energieconsumptie steeg ook het finale energieverbruik licht tussen 2023 en 2024, met +3,3 %.

De aandelen van de diverse energiebronnen in het finale energieverbruik bleven de laatste jaren vrij constant. Gemiddeld over de periode 2015–2024 bedroegen de aandelen:

- 48 % voor aardolieproducten
- 26 % voor aardgas
- 17 % voor elektriciteit
- 6 % voor hernieuwbare energie en afval
- 2 % voor vaste fossiele brandstoffen
- 1 % voor warmte

Sinds 2015 is het aandeel hernieuwbare energie en afval in de finale energieconsumptie gestegen van 4,6 % tot 7,2 %, met een lichte daling in 2024 ten opzichte van 2023 (-0,3 procentpunt). Dat aandeel omvat niet het eindverbruik van groene stroom (dat is opgenomen in de energiebron "Elektriciteit"), maar wel het directe verbruik van biomassa of van biobrandstoffen.

Aardolieproducten blijven de dominante energiebron in de totale finale energieconsumptie met een aandeel van 47,9 % in 2024. Dat eindverbruik is verdeeld tussen energetisch verbruik (66,9 % in 2024) en niet-energetisch verbruik (33,1 % in 2024). Binnen het energetisch verbruik van de aardolieproducten kent de transportsector in 2024 een aandeel van 65,2 %.

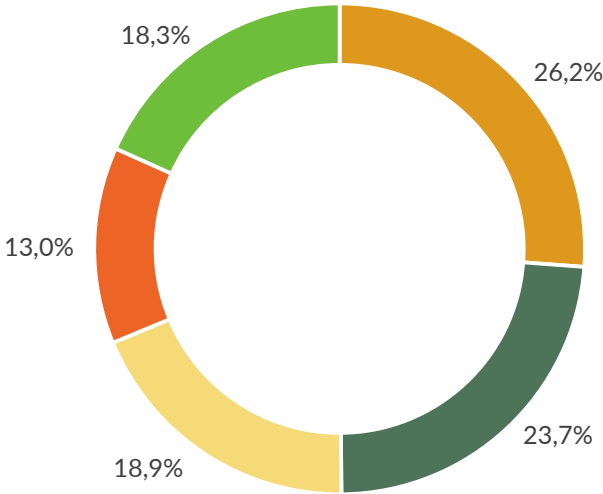
Aardgas staat in voor 25,0 % van de finale energieconsumptie in 2024. 92,1 % van die aardgasconsumptie wordt gebruikt voor energetische doeleinden, waarvan 33,6 % in de huishoudelijke sector.

“In 2024 is het **energieverbruik** in de **industriële sector**, inclusief de **niet-energetische toepassingen**, licht toegenomen. Die **consumptiecijfers** liggen echter nog steeds **lager** dan het **historische gemiddelde**.”

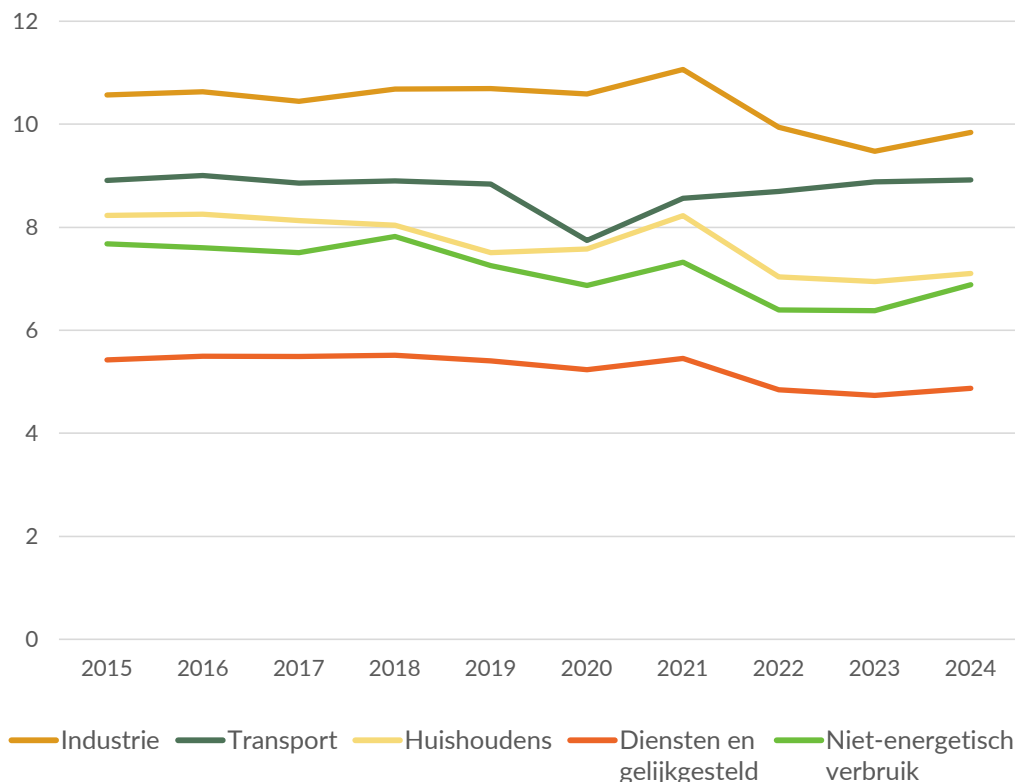

Per sector

Sector		Mtoe	TJ
Industrie		9,8	412.262
Transport		8,9	373.498
Huishoudelijk		7,1	297.235
Diensten en gelijkgesteld		4,9	204.083
Niet-energetisch verbruik		6,9	288.186
Totaal		37,6	1.575.264

Verloop in Mtoe

In het verleden was de sectorale verdeling van de finale energieconsumptie vrij constant doorheen de jaren. 2020 is een uitzondering daarop vanwege de zware impact van de getroffen maatregelen tegen het coronavirus op de transportsector (-12,4 %). Ook 2022 en 2023 wijken af door de Russische invasie van Oekraïne, die een sterke daling in alle sectoren teweegbracht, behalve in de transportsector. In 2024 is het energieverbruik in de industriële sector, inclusief de niet-energetische toepassingen, licht toegenomen. Die consumptiecijfers liggen echter nog steeds lager dan het historische gemiddelde.

In 2024 maakte de industrie voornamelijk gebruik van aardgas (38,9 %), elektriciteit (30,5 %) en aardolieproducten (15,7 %). Die drie energiebronnen zijn eveneens de belangrijkste, zij het in een andere volgorde, in de huishoudelijke sector (respectievelijk 41,1 %, 19,8 % en 25,6 %) en de tertiaire sector (respectievelijk 37,2 %, 45,4 % en 11,3 %).

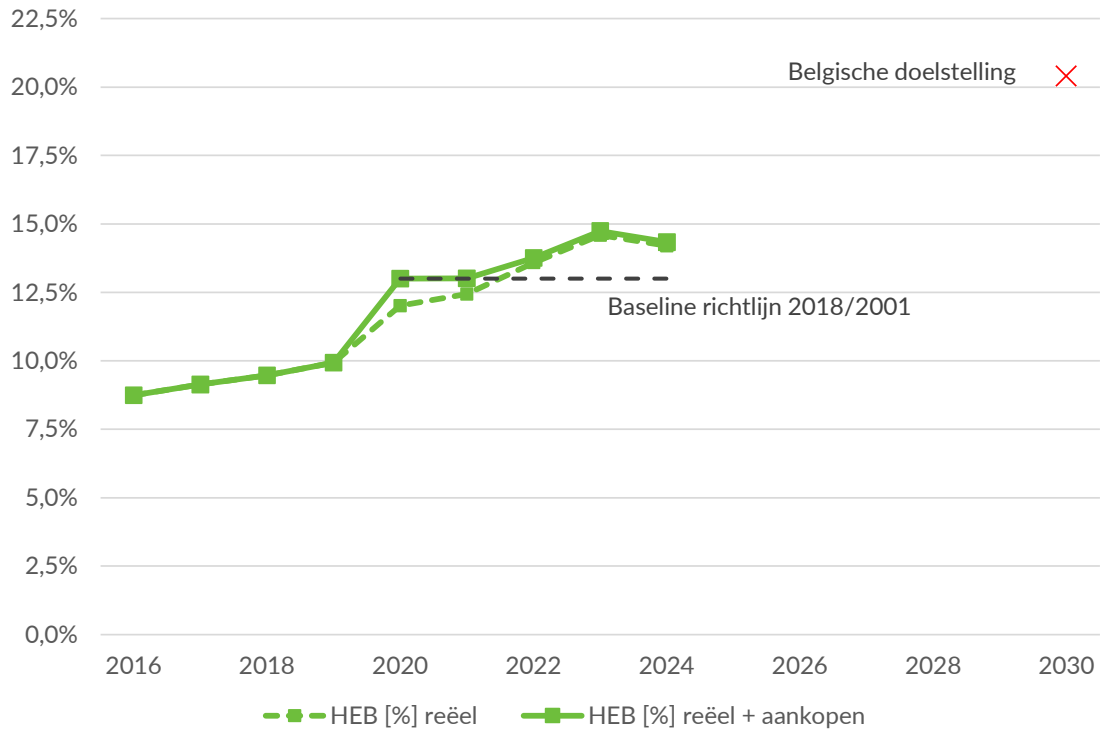
Aardolieproducten (88,1 %) vormden het grootste deel van het verbruik in de transportsector. De rest bestaat uit:

- biobrandstoffen (voornamelijk bio-ethanol en biodiesel): 7,9 %
- elektriciteit (gebruikt in het wegverkeer en het spoorwegvervoer): 3,1 %
- een kleine hoeveelheid aardgas: 0,9 %

Ook het niet-energetisch verbruik werd gedomineerd door aardolieproducten (86,5 %). Aardgas (10,8 %) en vaste fossiele brandstoffen (2,7 %) vullen dat verbruik verder in.

2. Thematische focus

2.1. Bindende doelstelling: aandeel hernieuwbare energie in de finale energieconsumptie

“In 2024 bedroeg het aandeel hernieuwbare energie in de finale energieconsumptie 14,34 %.”

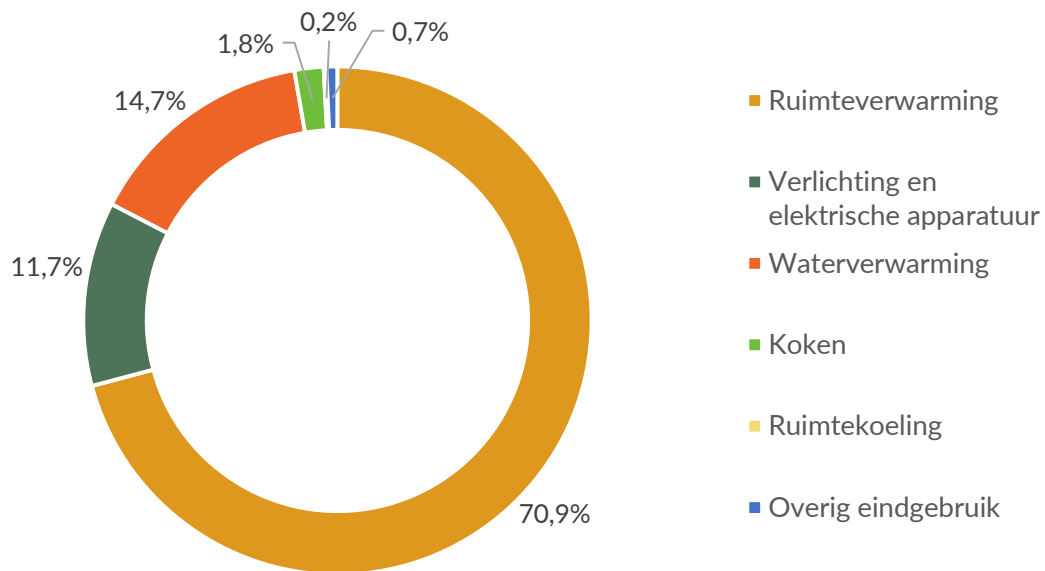
De berekeningsregels die worden gebruikt om het aandeel hernieuwbare energie (HEB) in de finale energieconsumptie te bepalen, zijn in de loop van de tijd veranderd. Voor gegevens tot en met 2020 zijn de regels van Richtlijn 2009/28 van toepassing. Voor gegevens van 2021 tot 2024 gelden de regels van Richtlijn 2018/2001. Die richtlijn legt België ook een minimumwaarde of “baseline” van 13 % op. Voor de gegevens sinds 2025 gelden de regels van Richtlijn 2023/2413. Die richtlijn omvat een bindende doelstelling van 42,5 % hernieuwbare energiebronnen (HEB) in het finale energieverbruik tegen 2030 voor de Europese Unie (EU). Dat vertaalt zich in een doelstelling van 20,4 % HER in het finale energieverbruik voor België in het Nationaal Energie- en Klimaatplan (NEKP).

In 2024 bedroeg het aandeel van hernieuwbare energie in de finale energieconsumptie 14,21 %. Dat “reële” aandeel (aangeduid met de groene stippellijn in de grafiek) ligt boven de baseline van 13 %. In tegenstelling tot 2020 en 2021 moest België daarvoor geen beroep doen op aankopen van hoeveelheden energie uit hernieuwbare bronnen uit andere lidstaten om de baseline te behalen. Contracten die voor de geopolitieke crisis werden aangegaan en die nog steeds van kracht zijn, hebben België echter verplicht om hernieuwbare energie aan te kopen. Die aankopen verhogen het “officiële” aandeel HEB tot 14,34 % (aangeduid met de volle lijn in de grafiek). Dat omvat het reële aandeel plus de aankopen uit andere lidstaten.

De daling van het aandeel hernieuwbare energie in 2024 is het gevolg van zowel een afname van het energieverbruik uit hernieuwbare bronnen (teller), als een toename van de finale energieconsumptie (noemer). De daling van het energieverbruik uit hernieuwbare energiebronnen kan worden verklaard door twee factoren:

- ongunstige weersomstandigheden voor de productie van elektriciteit uit wind- en zonne-energie in 2024, en
- een daling van het absolute volume aan biobrandstof dat in het vervoer werd verbruikt.

2.2. Energieconsumptie in huishoudens per type eindgebruik in 2023

In 2023 werd 70,9 % van de energie verbruikt in huishoudens gebruikt voor ruimteverwarming. Aardgas (46,2 %) en aardolieproducten (32,3 %) namen het grootste aandeel van dat verbruik voor hun rekening. Het aandeel van ruimteverwarming in de totale energieconsumptie van huishoudens varieert sinds 2020 tussen 70 % en 74 %, afhankelijk van de weersomstandigheden.

Het overige energieverbruik in huishoudens in 2023 ging naar werverwarming (14,7 %), verlichting en elektrische apparatuur (11,7 %), en koken (1,8 %). Omdat België een gematigd klimaat heeft, is het energieverbruik voor ruimtekoeling erg laag (0,2 % in 2023).

“In 2023 werd **70,9 %** van de **energie** **verbruikt in huishoudens** gebruikt voor **ruimteverwarming**. ”

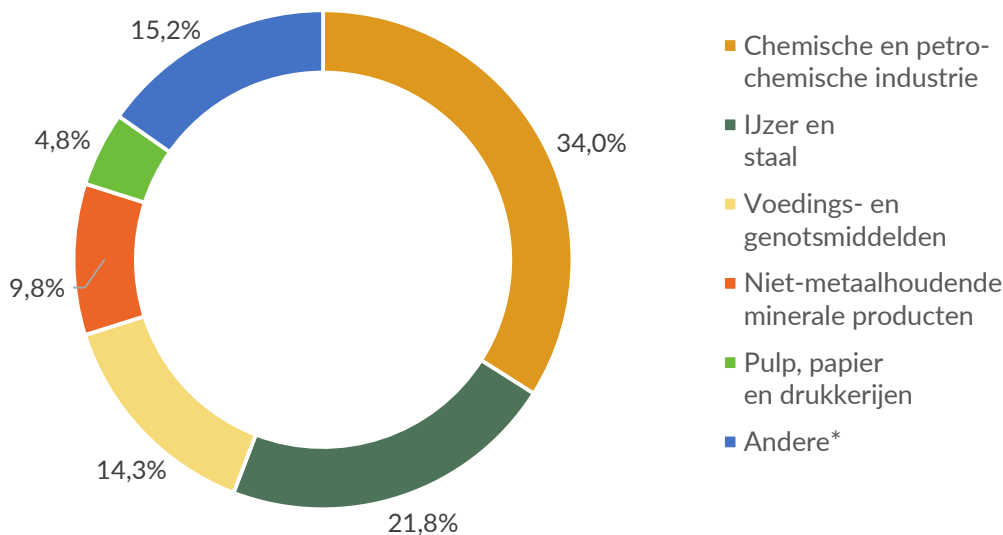

2.3. Energieconsumptie in de industrie in 2024

Voor energiestatistieken behoren winnings-, productie- en bouwactiviteiten tot de industriële sector (secties B, C en F van NACE Rev 2). Uitgesloten zijn activiteiten die verband houden met de productie en distributie van energie en water (secties D en E van NACE Rev 2).

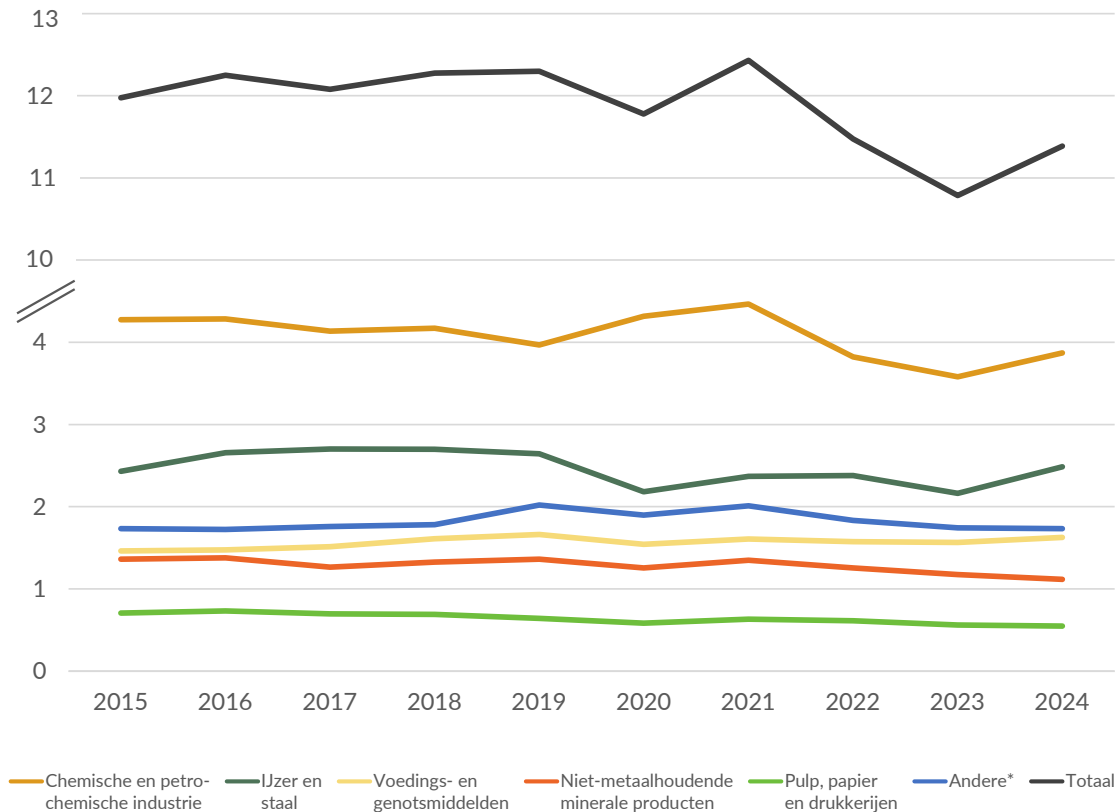
Ook het energieverbruik binnen de transformatiesector, waar energieproducten worden omgezet in andere energieproducten (zoals in energiecentrales, olieraffinaderijen en hoogovens), telt niet mee bij het industriële verbruik.

Toch wijken de hieronder gepresenteerde gegevens af van die conventie: het energieverbruik in hoogovens is hier wél inbegrepen. Zo ontstaat een volledig beeld van het industriële energieverbruik. Daardoor wijkt het totale verbruik van de industriële sector in dit hoofdstuk af van het totale verbruik in hoofdstuk 1.2.: respectievelijk 11,4 Mtoe tegenover 9,8 Mtoe in 2024.

* Andere omvat de subsectoren non-ferrometalen, machines en toestellen, hout en artikelen van hout, bouwnijverheid, textiel en leder, transportmiddelen en winning van delfstoffen.

Verloop in Mtoe

In 2024 domineerde de chemische en petrochemische industrie het industriële energieverbruik, met 34,0 %. Op het podium stonden ook de subsectoren ijzer en staal (21,8 %) en voedings- en genotsmiddelen (14,3 %). De subsectoren niet-metaalhoudende minerale producten, en pulp, papier en drukkerijen waren ook significant, met respectievelijk 9,8 % en 4,8 % van het energieverbruik in de industrie.

De drie subsectoren op het podium hebben een erg verschillende energiemix:

- de subsector chemie en petrochemie gebruikt drie belangrijke energiebronnen in bijna gelijke verhoudingen: aardgas (38,6 %), elektriciteit (29,9 %) en aardolieproducten (26,1 %),
- de subsector ijzer en staal wordt gedomineerd door vaste fossiele brandstoffen (67,6 %), gevolgd door aardgas (17,1 %) en elektriciteit (14,1 %),
- de subsector voedings- en genotsmiddelen wordt gedomineerd door aardgas (59,0 %) en elektriciteit (31,8 %).

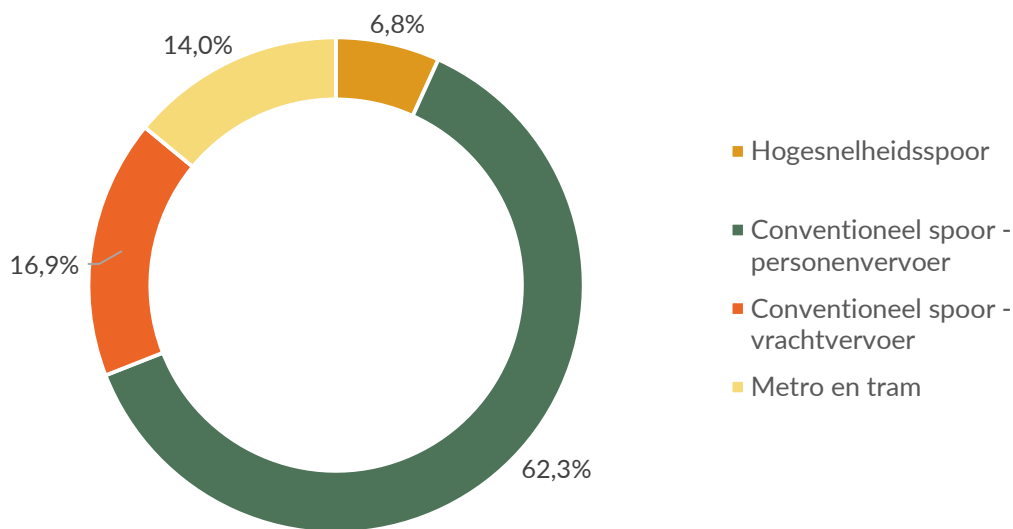
2.4. Energieconsumptie in transport per transportmodus in 2023

Het energieverbruik in de transportsector omvat het verbruik van bedrijven en huishoudens voor de transportactiviteit zelf. Met andere woorden, energie gebruikt voor de tractie of voortstuwing van transportvoertuigen telt mee als transportverbruik, terwijl energie voor het verwarmen of verlichten van transportgerelateerde gebouwen, zoals bus- of treinstations, dat niet doet.

Dit hoofdstuk behandelt het verbruik in het binnenlands vervoer (8,9 Mtoe in 2023). Het verbruik in het internationale vervoer komt niet aan bod, hoewel de omvang daarvan wel benadrukt moet worden: 6,9 Mtoe voor de internationale scheepvaart en 1,8 Mtoe voor de internationale luchtvaart in 2023.

In 2023 werd het grootste deel van het energieverbruik in binnenlands transport toegewezen aan wegtransport (96,3 % ofwel 8,6 Mtoe). De rest werd verdeeld tussen spoorvervoer (1,7 % ofwel 0,1 Mtoe) en andere vervoerswijzen (2,0 % ofwel 0,2 Mtoe).

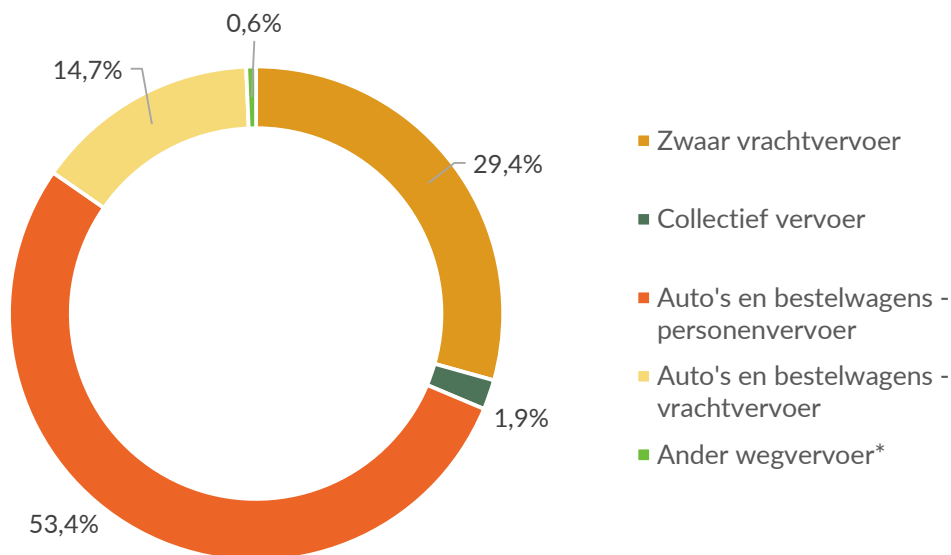
Spoorvervoer

In 2023 vertegenwoordigde het personenvervoer over de verschillende types van spoorvervoer 83,1 % van het energieverbruik, terwijl slechts 16,9 % werd verbruikt voor het goederenvervoer. Het aandeel van het hogesnelheidsspoor (6,8 %) bedroeg ongeveer een tiende van het conventionele spoor dat werd gebruikt voor personenvervoer (62,3 %).

Het is niet verrassend dat elektriciteit de belangrijkste energiebron was voor spoorvervoer, met een aandeel van 84,9 %. Aardolieproducten vulden de resterende 15,1 % aan.

Wegvervoer

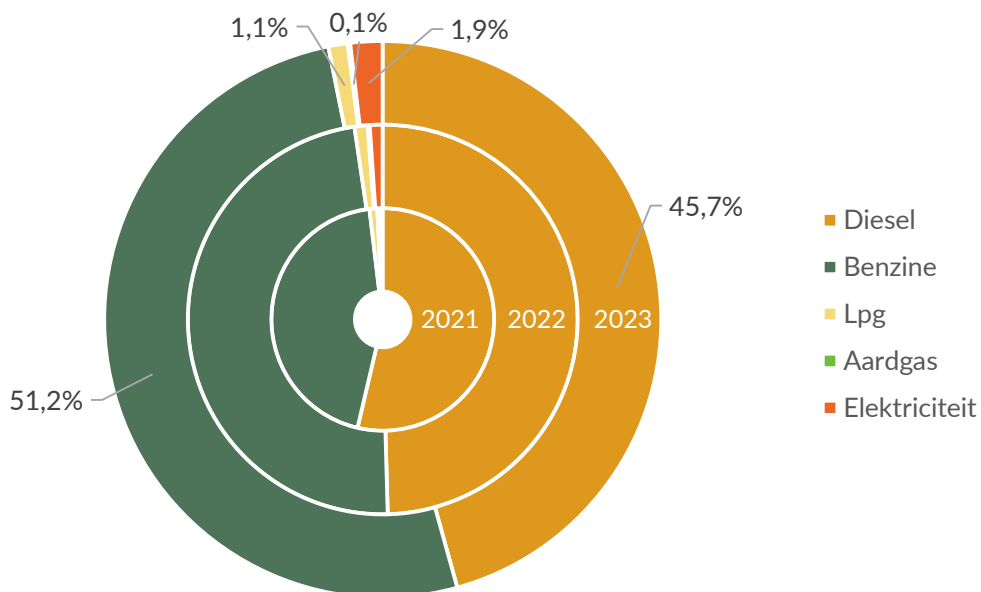
* Ander wegvervoer omvat tweewielige voertuigen, zoals motorfietsen en scooters.

In 2023 was het personenvervoer in auto's en bestelauto's met 53,4 % de grootste energieverbruiker op de weg. Dat aandeel staat in schril contrast met het collectieve vervoer op de weg, dat slechts 1,9 % vertegenwoordigde. Het passagiersvervoer nam 55,9 % van het energieverbruik op de weg voor zijn rekening, terwijl het vrachtovervoer goed was voor 44,1 %.

De energiemix voor het wegvervoer bestond voornamelijk uit aardolieproducten, waarin biobrandstoffen zijn verwerkt (98,2 %, waarvan 9,5 procentpunten biobrandstoffen). Daarnaast werd aardgas (0,8 %) en elektriciteit (1,0 %) gebruikt.

Het vrachtovervoer en het collectief vervoer verbruikten bijna uitsluitend diesel. Daarentegen was de energiemix voor het personenvervoer in auto's en bestelwagens zeer divers met een combinatie van diesel (45,7 %), benzine (51,2 %), elektriciteit (1,9 %), lpg (1,1 %) en aardgas (0,1 %), zoals weergegeven in de volgende grafiek.

Evolutie van de energetische mix voor personenvervoer met auto's en bestelwagens

Met uitzondering van lpg zijn de aandelen van de energiebronnen die worden gebruikt in auto's en bestelwagens tussen 2021 en 2023 in sommige gevallen aanzienlijk veranderd. Diesel en aardgas hebben terrein verloren (respectievelijk -8,0 en -0,1 procentpunten) aan benzine (+6,7 procentpunten) en elektriciteit (+1,3 procentpunten). Hoewel het aandeel van elektriciteit laag blijft, is het in dezelfde periode snel gegroeid (+351 %).

“Hoewel het aandeel van **elektriciteit** in de **energiemix** in **personenvervoer** met **auto's** en **bestelwagens** laag blijft, is het tussen **2021** en **2023** snel gegroeid (+351 %).”

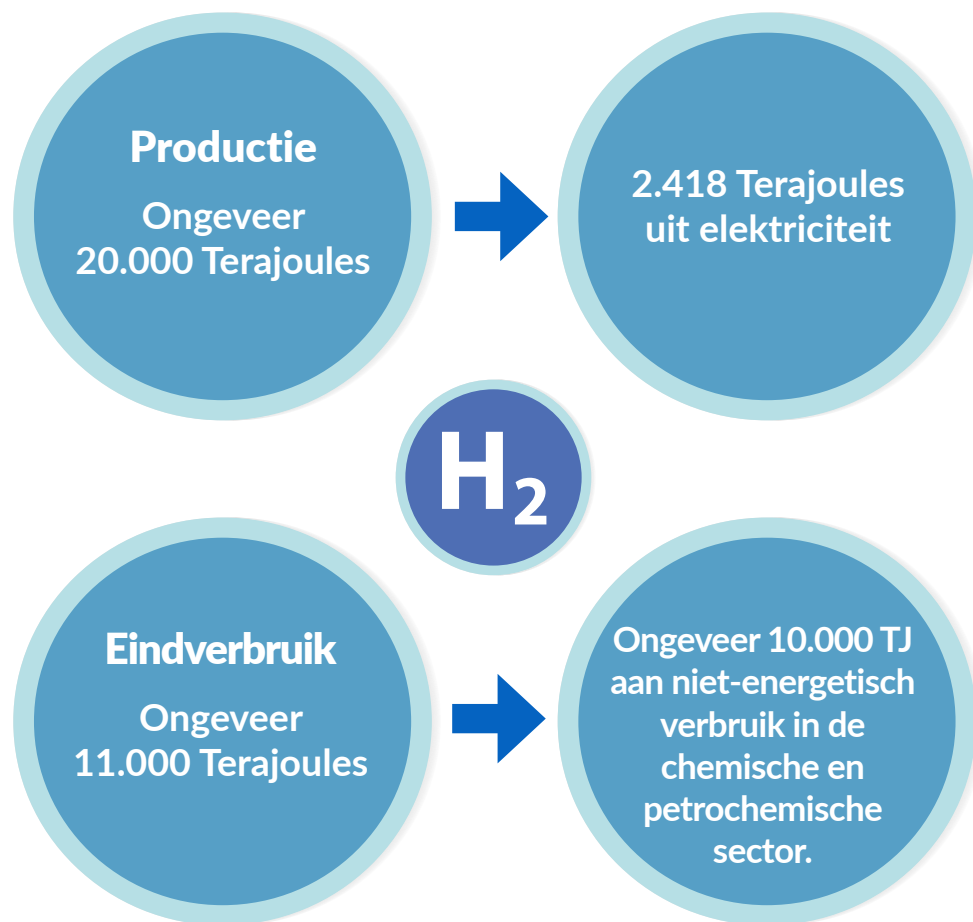

2.5. Waterstof

2025 markeert het begin van het opmaken van officiële Europese statistieken over waterstof, met 2024 als eerste referentiejaar in het kader van Verordening 1099/2008 betreffende energiestatistieken. Daarbij wordt alleen zuivere waterstof (meer dan 98 %) in aanmerking genomen.

Vanwege vertrouwelijkheidsoverwegingen zijn de mogelijkheden voor publicatie van die statistieken momenteel zeer beperkt. Gezien het groeiende belang van waterstof in het Europese energielandschap en de toekomstperspectieven (er bestaat een specifieke strategie voor), lijkt het echter essentieel om dat belang te begrijpen. De in deze publicatie gepresenteerde grootteordes zouden hieraan moeten bijdragen.

Enkele cijfers over waterstof

In België werd in 2024 ongeveer 20.000 TJ waterstof geproduceerd. Volgens het European Hydrogen Observatory werd iets meer dan 10 % van die waterstof, oftewel 2.418 TJ, met behulp van elektriciteit geproduceerd. In hetzelfde jaar bedroeg het uiteindelijke waterstofverbruik circa 11.000 TJ. Ongeveer 10.000 TJ werd door de industriële sector (chemie en petrochemie) gebruikt voor niet-energetische doeleinden, en 2,9 TJ door de transportsector (wegvervoer) voor energetische doeleinden.

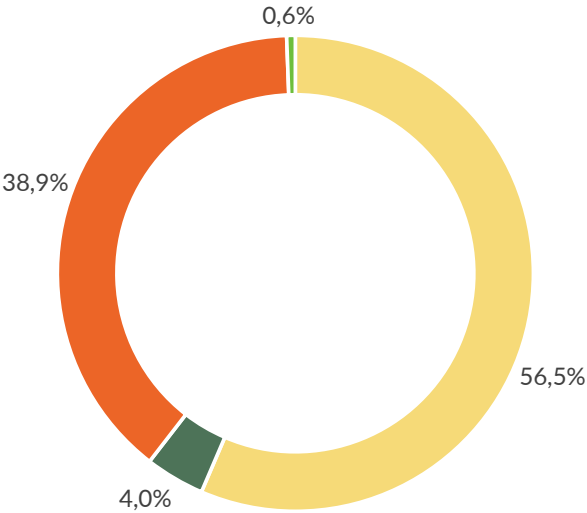
3. Productie

3.1. Primaire energieproductie in 2024

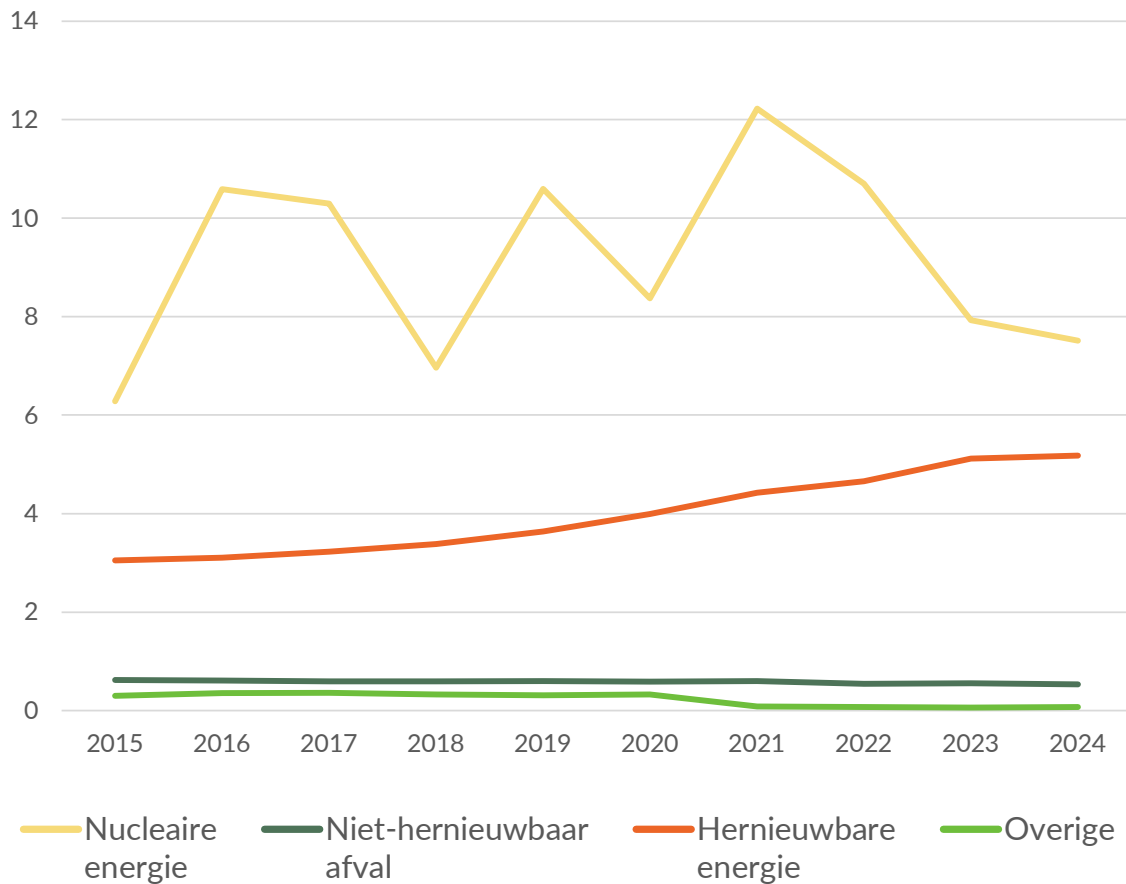
Energiebron		Mtoe	TJ
Nucleaire energie		7,5	314.618
Niet-hernieuwbaar afval		0,5	22.470
Hernieuwbare energie en biobrandstoffen*		5,2	216.881
Overige**		0,1	3.242
Totaal		13,3	557.211

* Hernieuwbare energie en biobrandstoffen omvatten niet-gepompte hydro, wind, zon, geothermie, vaste en vloeibare biomassa, biogas, hernieuwbaar afval en de omgevingswarmte geabsorbeerd door warmtepompen.

** Overige omvat de recuperatie van warmte uit chemische processen en mijngas (gas uit steenkoolmijnen).

Verloop in Mtoe

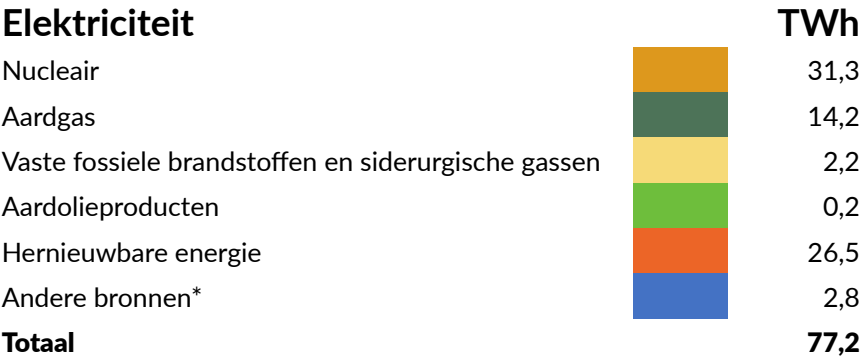

In België zijn de natuurlijke fossiele energiebronnen relatief beperkt en is de exploitatie ervan niet rendabel genoeg. De laatste steenkoolmijn sloot in 1992. Het enige wat nu nog overblijft is een kleinschalige terugwinning van steenkool uit terrils en de extractie van mijngas voor de productie van elektriciteit en warmte. Daardoor is de primaire energieproductie beperkt tot kernenergie, niet-hernieuwbaar afval en hernieuwbare energie en brandstoffen.

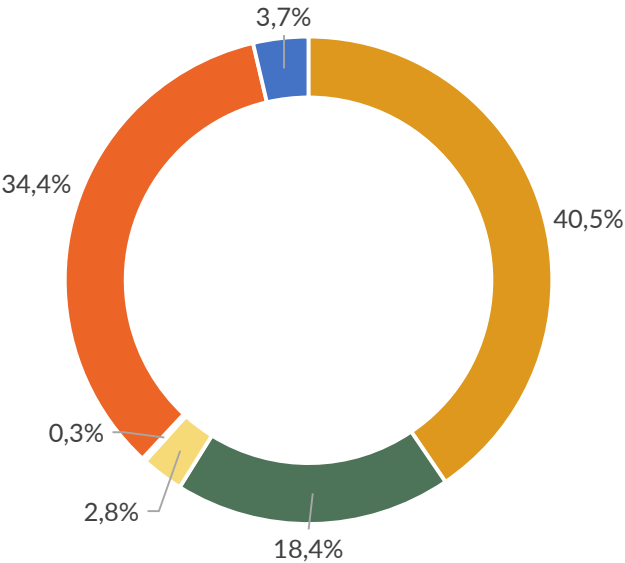
Hoewel nucleaire splijtstof wordt geïmporteerd, wordt de productie van kernenergie toch beschouwd als primaire energieproductie. Dat komt omdat volgens internationale verdragen over energiestatistiek de warmte van de reactie wordt beschouwd als primaire energie en niet de brandstof.

De primaire energieproductie van hernieuwbare energie en biobrandstof steeg van 3,0 Mtoe in 2015 tot 5,2 Mtoe in 2024. Die stijging is voornamelijk het gevolg van nieuwe windmolenparken en zonnepanelen. Nucleaire energieproductie daalde met 5,2 % tussen 2023 en 2024.

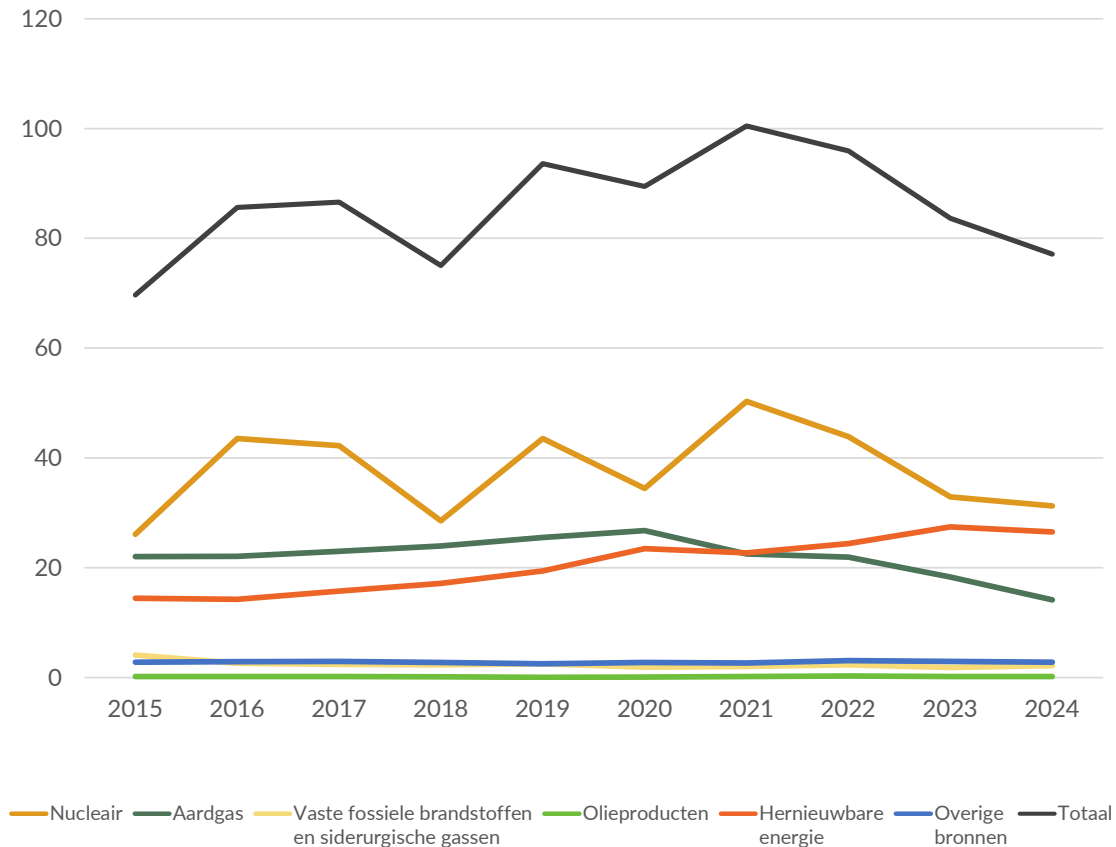
3.2. Bruto-elektriciteitsproductie in 2024

*Andere bronnen omvatten gepompte hydro, recuperatiewarmte, niet-hernieuwbaar afval en andere.

Verloop in TWh

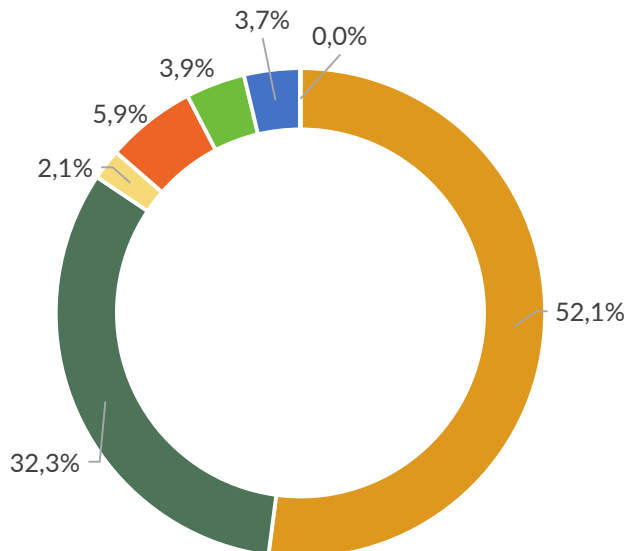

De bruto-elektriciteitsproductie in 2024 (77,2 TWh) was 7,8 % lager dan in 2023, het laagste niveau sinds 2018 (75,0 TWh). Die daling is vooral zichtbaar bij de elektriciteitsproductie op basis van aardgas (-22,6 % of -4,1 TWh).

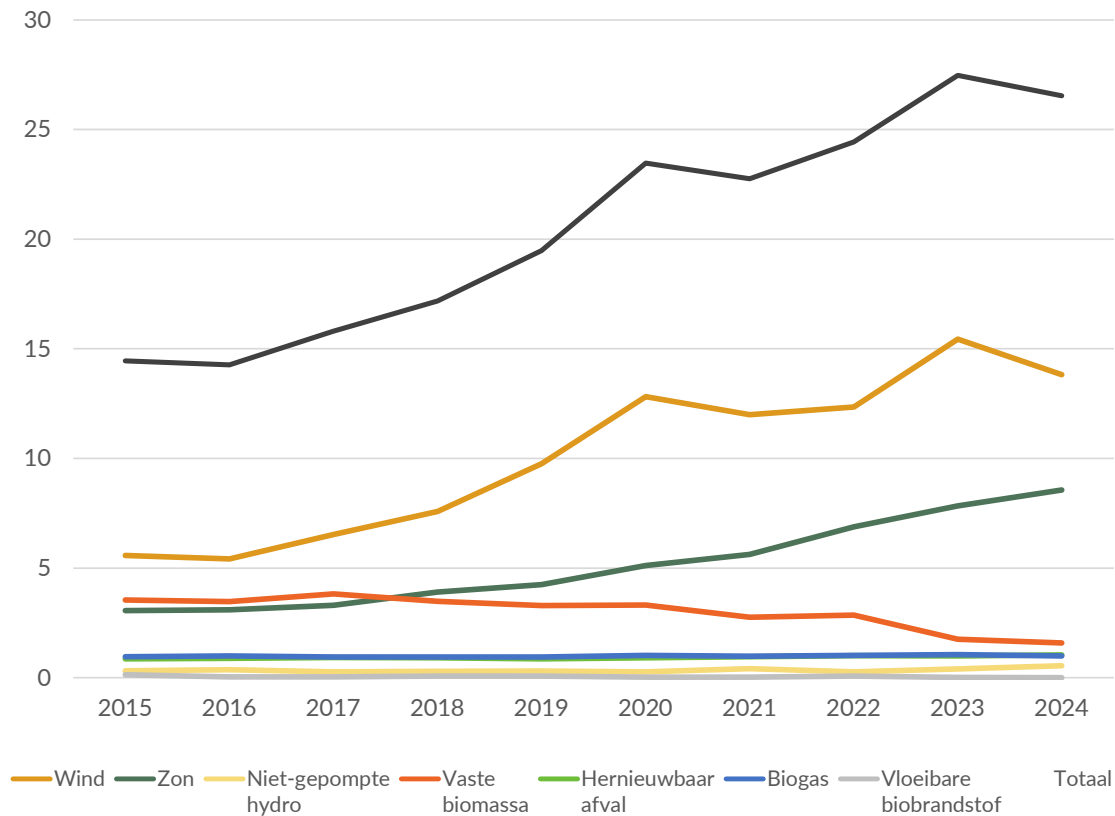
In het laatste decennium steeg de productie van hernieuwbare energie het meeste, met 83,6 % (of +12,0 TWh) ten opzichte van 2015. De laatste centrale die vaste fossiele brandstoffen stookte, werd in 2016 gesloten. De resterende elektriciteitsproductie uit die brandstoffen komt van siderurgische gassen geproduceerd in de ijzer- en staalindustrie en enkele kleine multibrandstofcogeneratiecentrales.

3.3. Bruto-elektriciteitsproductie van hernieuwbare energiebronnen in 2024

Elektriciteit		TWh
Wind		13,8
Zon		8,6
Niet-gepompte hydro		0,5
Vaste biomassa		1,6
Hernieuwbaar stedelijk afval		1,0
Biogas		1,0
Vloeibare biomassa		0,0
Totaal		26,5

Verloop in TWh

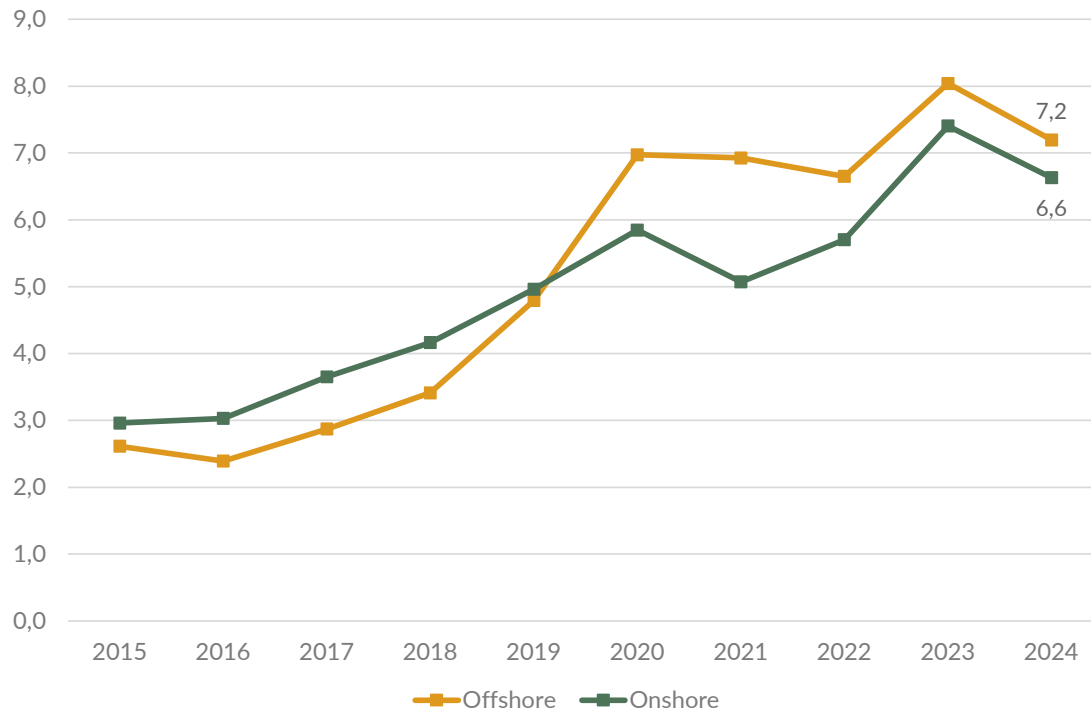
In tegenstelling tot de historische trend (een stijging van 225 % tussen 2015 en 2023) daalde de productie van hernieuwbare elektriciteit tussen 2023 en 2024 met 3,4 % (-1,0 TWh). Die daling is voornamelijk te wijten aan een daling van 10,5 % in de windenergieproductie als gevolg van de lage windsnelheden die in 2024 werden waargenomen.

Dankzij de ontwikkeling van het geïnstalleerde vermogen van fotovoltaïsche panelen (met 15,5 % tussen 2023 en 2024), steeg de productie van elektriciteit op basis van zonne-energie met 9,3 %, ondanks een veel lagere zonneshijnduur dan in 2023.

De productie van elektriciteit uit vaste biomassa daalde verder (-9,7 %) volgend op het stilleggen van de belangrijkste biomassacentrale in België in 2023.

Toch blijft windenergie, ook dankzij de offshorewindmolenparken, de belangrijkste bron van hernieuwbare elektriciteit. In 2024 produceerden die parken 7,2 TWh elektriciteit, genoeg om ongeveer 2,1 miljoen huishoudens van stroom te voorzien (ervan uitgaande dat een gemiddeld huishouden jaarlijks 3.500 kWh elektriciteit verbruikt).

Verloop in TWh

“In 2024 wekten de offshorewindparken genoeg **elektriciteit** op voor ongeveer **2,1 miljoen huishoudens**.”

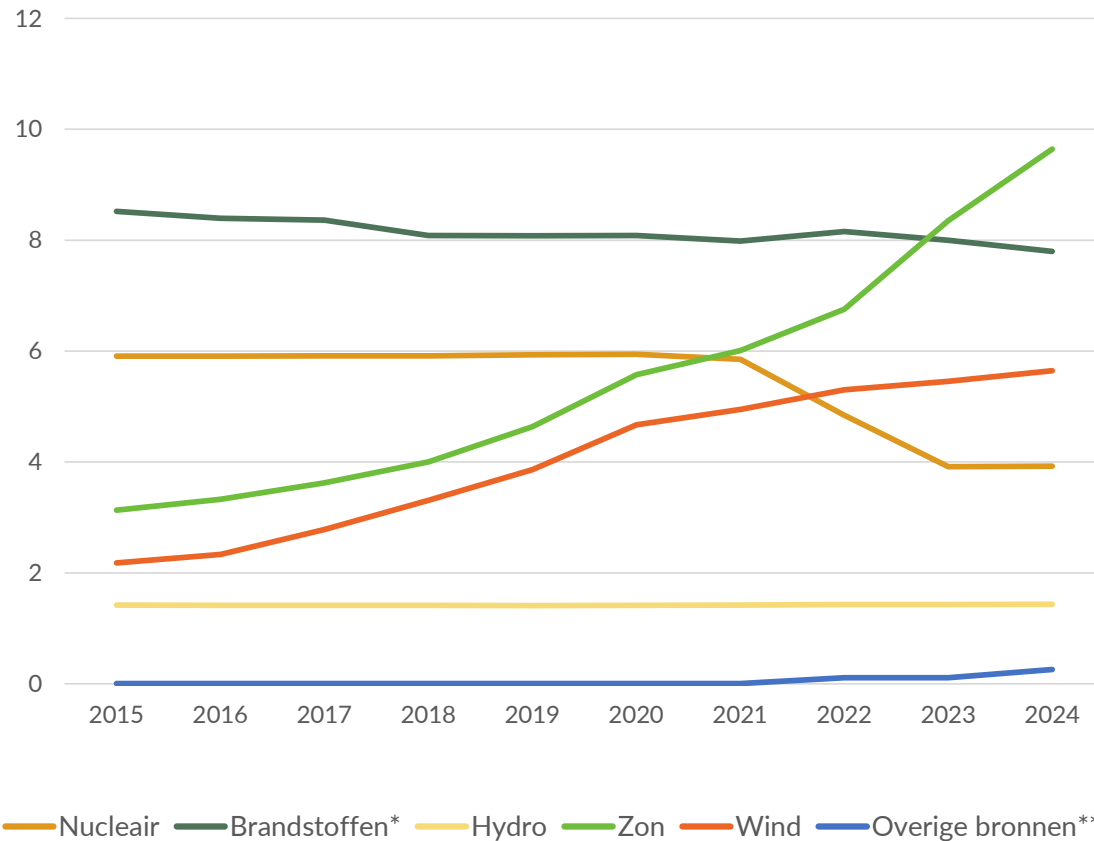

“De **bruto-elektriciteitsproductie** in **2024 (77,2 TWh)** was **7,8 % lager** dan in **2023**, het **laagste niveau** sinds **2018 (75,0 TWh).**”

“In tegenstelling tot de historische trend **daalt de productie van hernieuwbare elektriciteit tussen 2023 en 2024 met 3,4 % (-1,0 TWh)**, vanwege **ongunstige weeromstandigheden.**”

3.4. Geïnstalleerde elektrische capaciteit eind 2024

Verloop in GW

* Brandstoffen omvatten vaste fossiele brandstoffen, aardolieproducten, aardgas, hernieuwbare brandstoffen en afval (vaste en vloeibare biomassa, biogas, hernieuwbaar en niet-hernieuwbaar afval).

** Overige bronnen omvatten recuperatiewarmte en overige, waaronder grootschalige batterijparken bestemd om het evenwicht op het elektriciteitsnetwerk te behouden.

De geïnstalleerde elektrische capaciteit in België steeg van 21,2 GW in 2015 naar 28,7 GW eind 2024, een toename van 7,5 GW.

Eenzijds daalden conventionele thermische installaties (brandstoffen) met 0,7 GW en nucleaire installaties met 2,0 GW productiecapaciteit. Dat is het gevolg van de sluiting van Doel 3 in september 2022 en Tihange 2 in januari 2023.

Anderzijds was er een opmerkelijke toename van de productiecapaciteit van hernieuwbare elektriciteit, voornamelijk zonne- en windenergie. De geïnstalleerde capaciteit van die twee hernieuwbare energiebronnen vertegenwoordigt 15,3 GW of 53,3 % van de totale geïnstalleerde elektrische capaciteit.

De eerste zone voor offshore windenergie in de Belgische Noordzee is volledig klaar. Het laatste windmolenpark in die eerste zone is volledig operationeel sinds eind december 2020. Het totaal geïnstalleerde vermogen op zee bedraagt 2.261,8 MW.

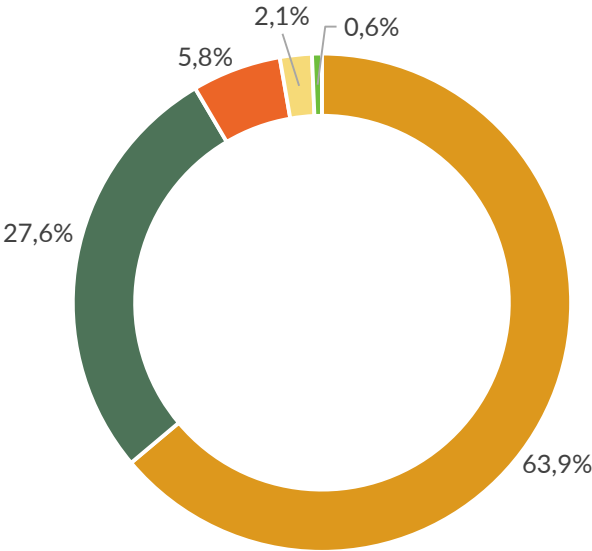
Ongeveer 60 % van de zonnecapaciteit is afkomstig van kleine fotovoltaïsche zonnepanelen onder de 10 kW. Dat type installaties bevindt zich voornamelijk bij huishoudens, wat hun belang aantoont.

De toename van de totale geïnstalleerde elektrische capaciteit leidt niet noodzakelijk tot een toename van de elektriciteitsproductie, voornamelijk door de intermitterende aard van zon en wind.

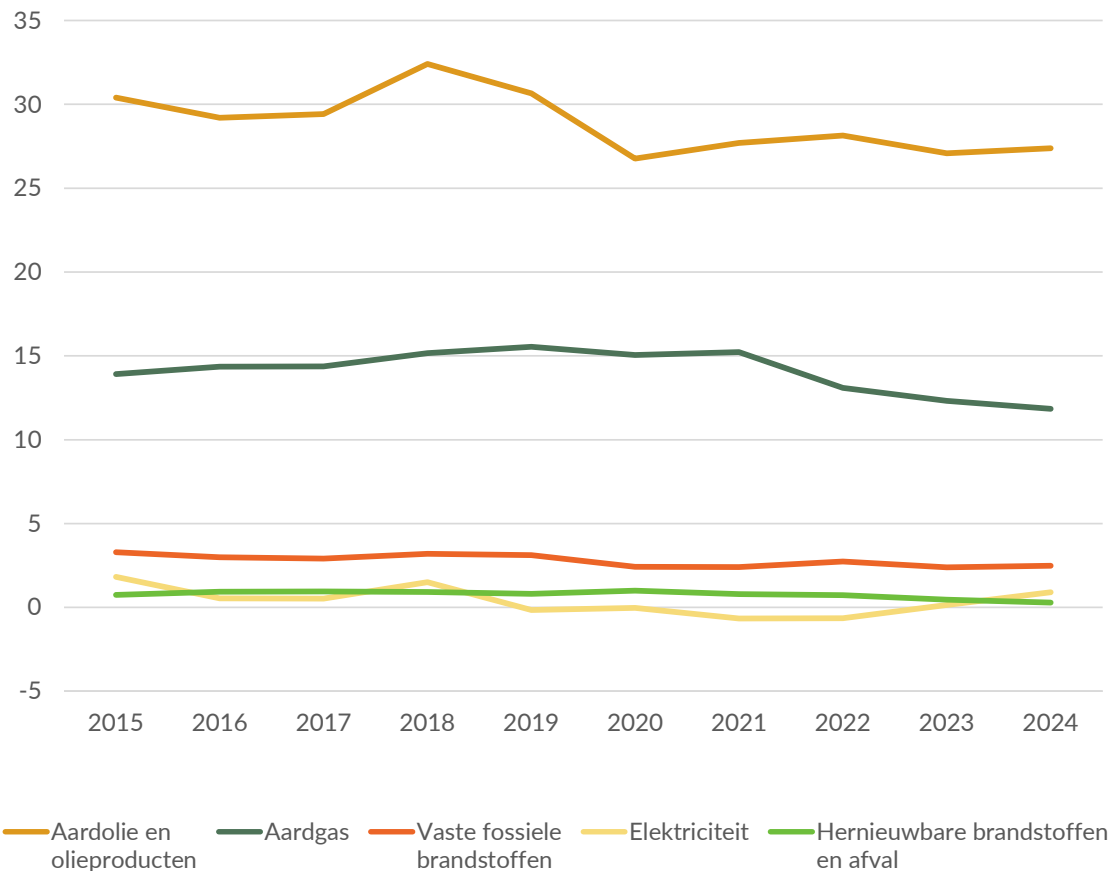
4. Invoer

4.1. Netto-invoer van energie in 2024

Netto-invoer		Mtoe	TJ
Aardolie en aardolieproducten		27,4	1.146.474
Aardgas		11,8	495.261
Vaste fossiele brandstoffen		2,5	103.879
Elektriciteit		0,9	37.229
Hernieuwbare brandstoffen en afval		0,3	11.492
Totaal		42,9	1.794.336

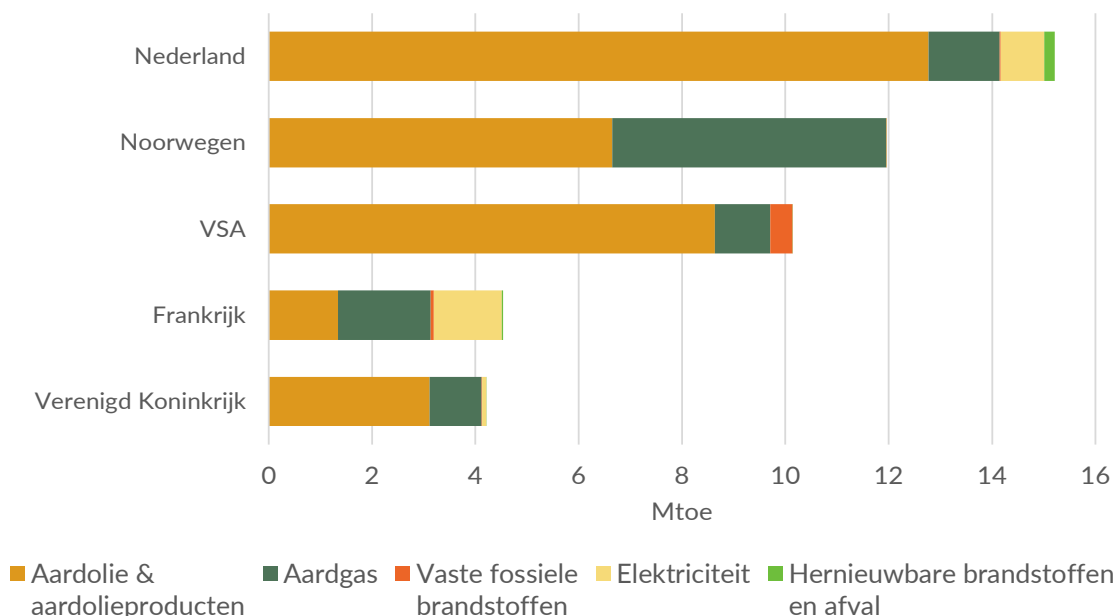
Verloop in Mtoe

Aangezien de natuurlijke bronnen van fossiele brandstoffen in België relatief beperkt zijn en de exploitatie ervan niet rendabel genoeg is, blijft het land sterk afhankelijk van de invoer van fossiele brandstoffen om aan de binnenlandse vraag te voldoen.

De energie-afhankelijkheid wordt berekend als de netto-invoer gedeeld door de som van het bruto binnenlands verbruik en de leveringen aan internationale zeeschepen. In 2024 bedroeg die 75,4 %. Diversificatie van importlanden en strategische voorraden zijn de belangrijkste middelen die door België werden uitgekozen om de bevoorradingszekerheid te garanderen.

4.2. Invoer per energiebron uit de vijf belangrijkste landen van invoer in België

Drie landen van de vijf belangrijkste energieleveranciers van België vallen op door hun totale import in 2024:

- Nederland: 15,2 Mtoe
- Noorwegen: 12,0 Mtoe
- de Verenigde Staten: 10,1 Mtoe

Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hebben een veel kleiner aandeel, met een totale import van respectievelijk 4,5 en 4,2 Mtoe.

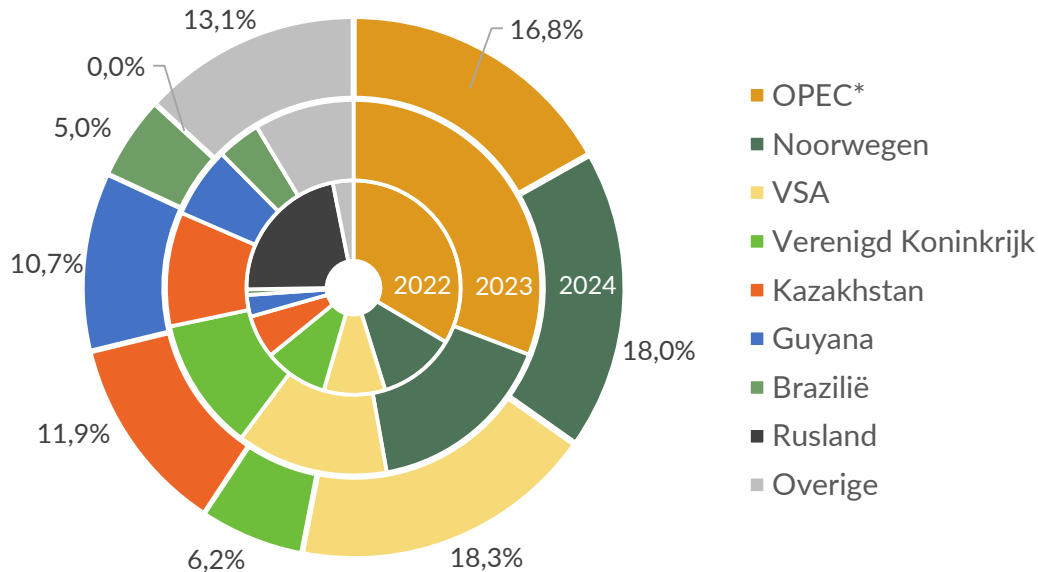
Ruwe aardolie en aardolieproducten domineren de importstromen vanuit elk van de vijf landen, met uitzondering van Frankrijk, waar aardgas (hervergast lng) de belangrijkste import kent. Het grote aandeel aardolieproducten dat vanuit Nederland wordt geïmporteerd (12,8 Mtoe) is te danken aan de handel in geraffineerde producten uit Rotterdam.

Elk van die landen levert ook aardgas, waarbij Noorwegen en Frankrijk een groter aandeel hebben (respectievelijk 44,4 % en 39,5 % van hun totale import). De handel in elektriciteit vindt per definitie alleen plaats met buurlanden die op het net zijn aangesloten. Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk behoren tot de top vijf (respectievelijk goed voor 28,9 %, 5,6 % en 1,8 % van hun totale import).

Van die vijf landen leveren de Verenigde Staten de meeste vaste fossiele brandstoffen (0,4 Mtoe) en Nederland de meeste hernieuwbare brandstoffen (0,2 Mtoe).

4.3. Oorsprong van de invoer per primaire energiebron in 2024

Oorsprong van de invoer van ruwe aardolie

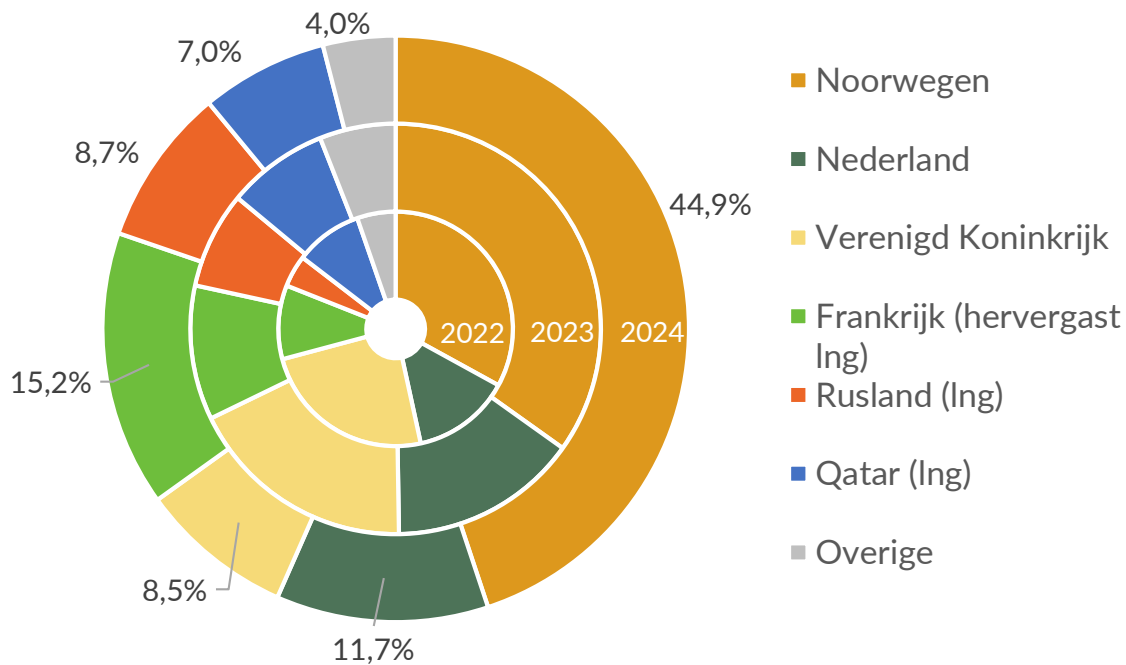

* Angola is sinds 2024 geen lid meer van de OPEC, waardoor de invoer uit dat land voor 2024 niet is opgenomen in de OPEC-invoer, in tegenstelling tot de invoer voor 2022 en 2023.

In 2024 leverde, in tegenstelling tot historische trends, geen enkel land (groep van landen) meer dan 20 % van de in België ingevoerde ruwe olie. De Verenigde Staten, Noorwegen en de Organisatie van olie-exporterende landen (OPEC) domineerden de invoer, met aandelen van respectievelijk 18,3 %, 18,0 % en 16,8 %. In de bovenstaande grafiek verwijst de categorie “Overige” naar landen zoals de Democratische Republiek Congo, Angola, Canada en Colombia.

Tegen 2022 was België gedwongen om zijn bevoorradingsbronnen voor ruwe olie te diversifiëren om het verlies van het Russische aandeel (ongeveer 30 %) te compenseren. Dat verlies was het gevolg van Europese sancties tegen Russische olie als reactie op de geopolitieke situatie in Oekraïne. De diversificatie nam sindsdien toe.

Oorsprong van de invoer van het in België verbruikte aardgas

“Sinds de Russische invasie van Oekraïne heeft België zijn import van aardgas sterk gediversifieerd, vooral door het aandeel van lng in het verbruik te vergroten.”

België bevindt zich op een internationaal kruispunt voor aardgas, dat bestaat uit interconnectiepunten met verschillende landen en de haven van Zeebrugge via welke vloeibaar aardgas (lng) wordt ingevoerd. De daling van de Russische gasinvoer in Europa via pijpleidingen heeft geleid tot een toename van de doorvoer van het gas dat België binnenkwam, en een verschuiving van de doorvoer richting het oosten. Die doorvoer steeg van gemiddeld 56 % tussen 2017 en 2021 naar 73 % in 2022, om vervolgens weer te dalen tot 64 % in 2024.

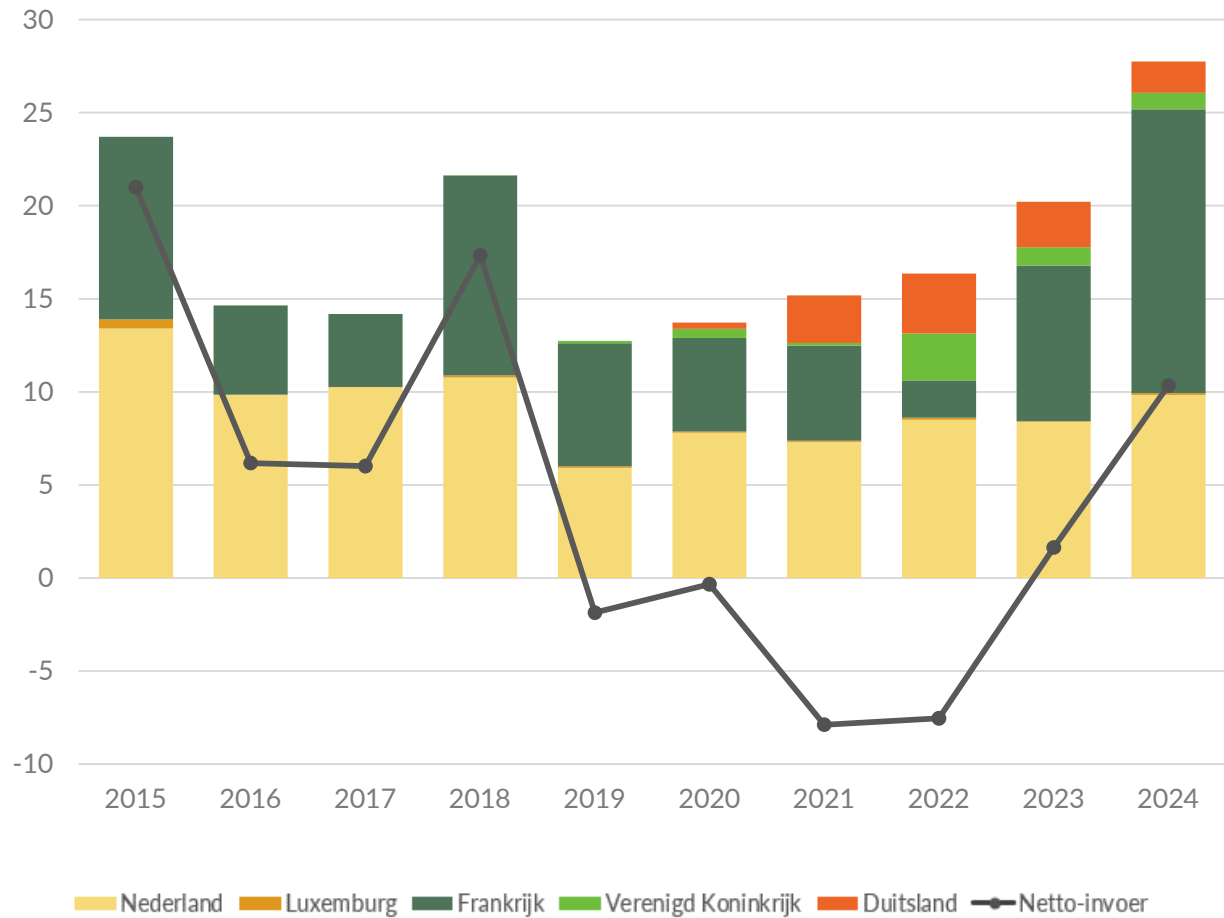
Door de rapportageconventies van Eurostat over internationale handel geeft de netto-invoer geen representatief beeld van de Belgische situatie, gezien de afwijkende behandeling van lng. In tegenstelling tot de netto-invoer van gas via pijpleidingen, omvat de netto-invoer van lng niet alleen lng dat in België wordt verbruikt of opgeslagen, maar ook hervergast en opnieuw geëxporteerd lng. Daarom werd gekozen om de oorsprong van het aardgas dat in België werd verbruikt of opgeslagen weer te geven in plaats van de netto-invoer.

Sinds de inval van Rusland in Oekraïne heeft België zijn aardgasinvoer sterk gediversifieerd, met name door het aandeel van lng in zijn verbruik te verhogen. Die stijging is voornamelijk te wijten aan het hervergaste lng dat via pijpleiding (uit Frankrijk) binnenkomt, waarvan het aandeel steeg van 10,2 % in 2022 naar 15,2 % in 2024. Ook het aandeel lng dat per schip wordt aangevoerd (vooral uit Rusland en Qatar) steeg van 18 % in 2022 naar 19,1 % in 2024.

Twee landen zagen hun aandeel in de Belgische consumptie in dezelfde periode op zeer contrasterende wijze evolueren: Noorwegen steeg aanzienlijk (44,9 % in 2024, tegenover 33,0 % in 2022), terwijl dat van het Verenigd Koninkrijk drastisch daalde (8,5 %, tegenover 24,3 %). De categorie “Overige” omvat de Verenigde Staten, Denemarken, Nigeria, Duitsland, Angola, Algerije, Equatoriaal-Guinea, Rusland (via pijplijn), Egypte, en Kameroen.

4.4. Oorsprong van de invoer van elektriciteit in 2024

Verloop in TWh

Om aan de vraag naar elektriciteit te voldoen, kan België een beroep doen op de invoer uit de buurlanden. Er is een omgekeerd evenredige relatie met de elektriciteitsproductiecijfers, gepresenteerd in hoofdstuk 3.2. Jaren met een lage productie (2015 en 2018 bijvoorbeeld) kenden een zeer hoge invoer van elektriciteit.

“Met **10,3 TWh** noteert **België** in **2024** zijn op twee na **hoogste netto-invoer** van de **afgelopen tien jaar**.”

Eind 2020 werden de werkzaamheden aan de ALEGrO-interconnector tussen België en Duitsland afgerond, waardoor er een rechtstreekse uitwisseling van elektriciteit tussen beide landen kan plaatsvinden. Rechtstreekse uitwisseling van elektriciteit is nu mogelijk met alle buurlanden van België.

Sinds 2023 kent België opnieuw een positieve netto-invoer, na vier jaar netto-uitvoerder van elektriciteit te zijn geweest. Dat wijst op een tekort van geproduceerde elektriciteit ten opzichte van de binnenlandse vraag.

De netto-invoer in België was:

- positief met Frankrijk (12,5 TWh) en Nederland (6,0 TWh),
- negatief met Luxemburg (-1,1 TWh), Duitsland (-2,8 TWh) en het Verenigd Koninkrijk (-4,3 TWh).

Dat resulteerde in een netto-invoer van 10,3 TWh in 2024.

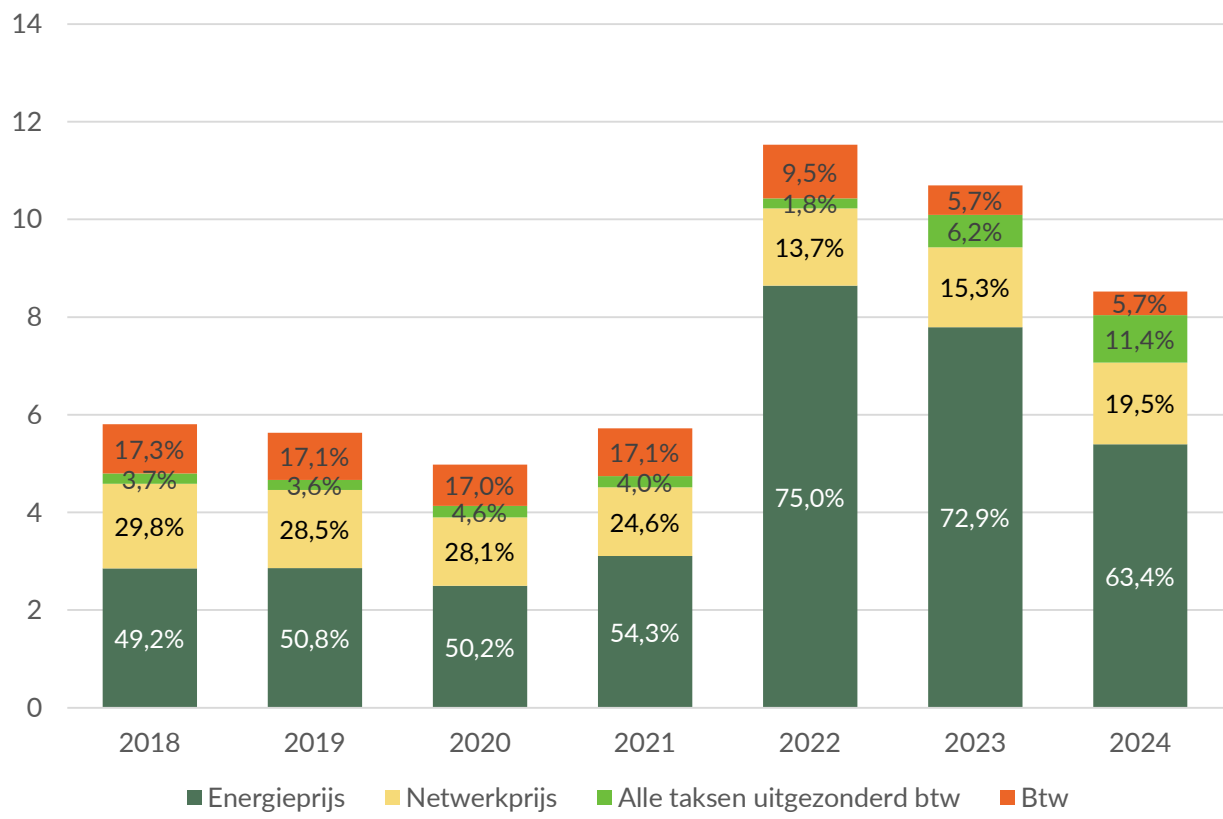
5. Prijzen

5.1. Aardgasprijs voor huishoudens in 2024

De prijzen die in dit hoofdstuk worden onderzocht, zijn de prijzen die daadwerkelijk werden betaald door huishoudens met een gemiddeld gasverbruik (tussen 20 en 200 GJ/jaar) in 2024. Het gaat dus niet om de prijzen uit de nieuwe contracten die leveranciers in 2024 hebben voorgesteld (en die met name beschikbaar zijn op de websites van de regulatoren).

Verloop in eurocent/kWh

Consumptieblok D2 (20 tot 200 GJ/jaar)

“ Een gemiddeld Belgisch gezin betaalde in 2024 voor zijn aardgas 8,5 eurocent/kWh, 20,3 % minder dan in 2023. ”

Een gemiddeld Belgisch gezin betaalde in 2024 voor zijn aardgas 8,5 eurocent/kWh, 20,3 % minder dan in 2023. De energiekosten vertegenwoordigden 63,4 % van de totale aardgasrekening. De netwerktarieven vertegenwoordigden 19,5 %. Het aandeel van de belastingen bedraagt 16,1 %, waarvan 5,7 procentpunten btw en 11,4 procentpunten andere taksen waaronder accijnzen.

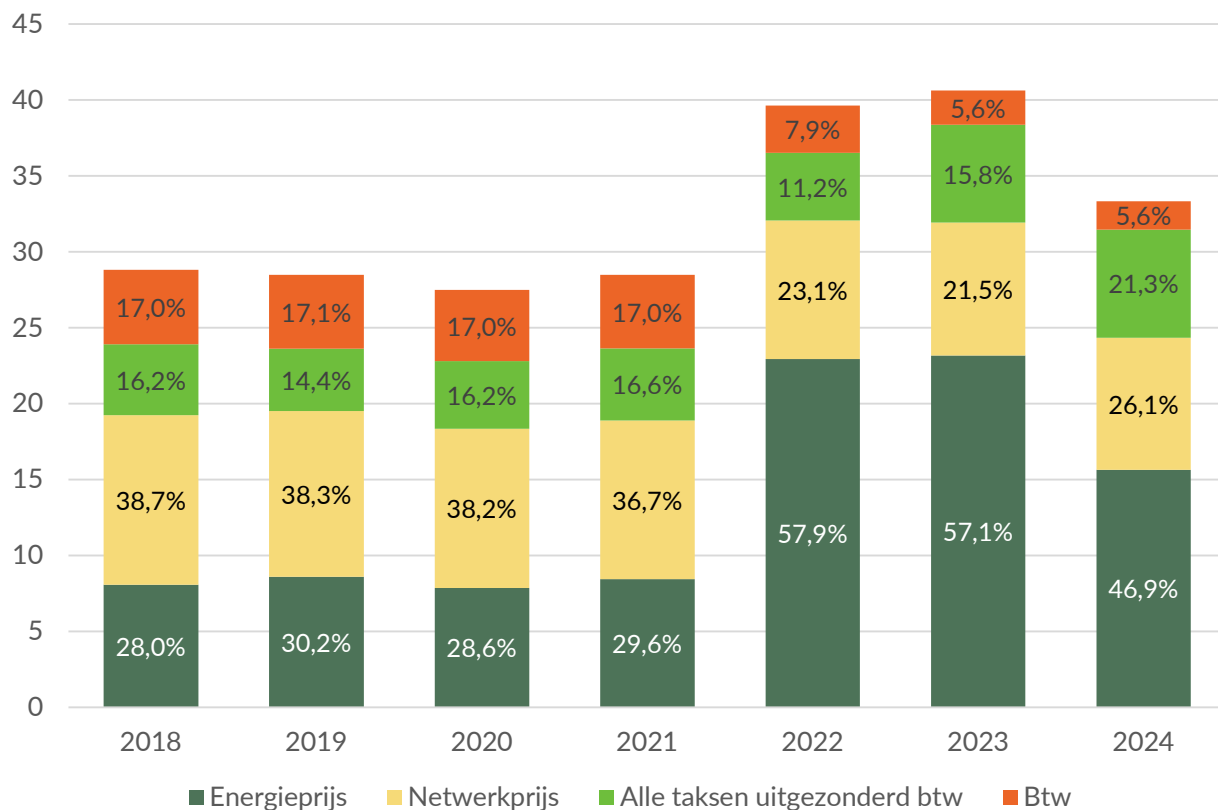
Sinds 1 april 2023 bleef de btw permanent op 6 %. Die verlaging van de btw was gekoppeld aan een hervorming van de accijnzen, wat de stijging van de taksen verklaart.

5.2. Elektriciteitsprijs voor huishoudens in 2024

De prijzen die in dit hoofdstuk worden onderzocht, zijn de prijzen die huishoudens met een gemiddeld elektriciteitsverbruik (tussen 2.500 en 5.000 kWh/jaar) in 2024 daadwerkelijk betaalden. Het gaat niet om de prijzen uit de nieuwe contracten die de leveranciers in 2024 hebben voorgesteld (en die met name beschikbaar zijn op de websites van de regulatoren).

Verloop in eurocent/kWh

Consumptieblok DC (2.500 tot 5.000 kWh/jaar)

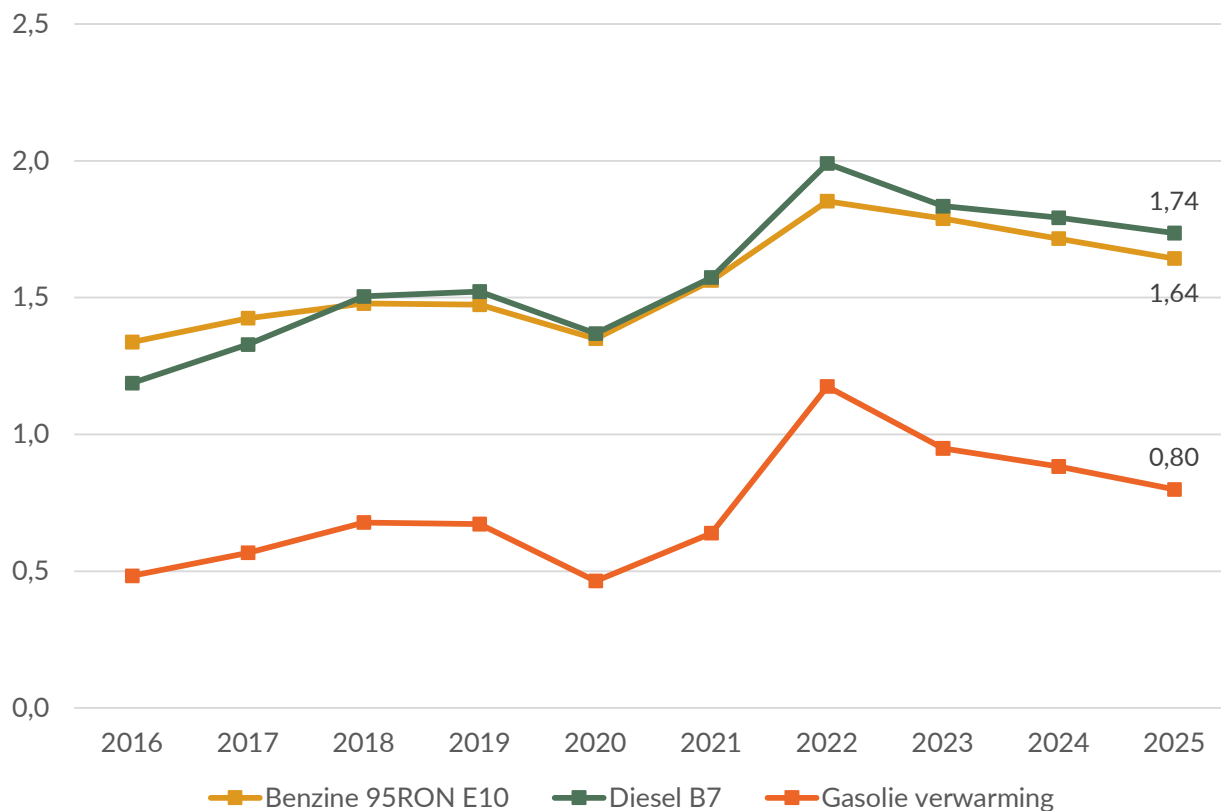
“Een gemiddeld **Belgisch huishouden** betaalde voor zijn elektriciteit **33,3 eurocent/kWh** in **2024**, **18 % minder** dan in **2023.**”

Een gemiddeld Belgisch huishouden betaalde voor zijn elektriciteit 33,3 eurocent/kWh in 2024, 18,0 % minder dan in 2023. De energiekosten vertegenwoordigden 46,9 % van de totale elektriciteitsrekening. De netwerkta-
rieven vertegenwoordigen 26,1 %. Het aandeel van de belastingen bedraagt 26,9 %, waarvan 5,6 procentpun-
ten btw en 21,3 procentpunten andere taksen waaronder accijnzen.

Sinds 1 april 2023 bleef de btw permanent op 6 %. Die verlaging van de btw was gekoppeld aan een hervorming van de accijnzen, wat de stijging van de taksen verklaart.

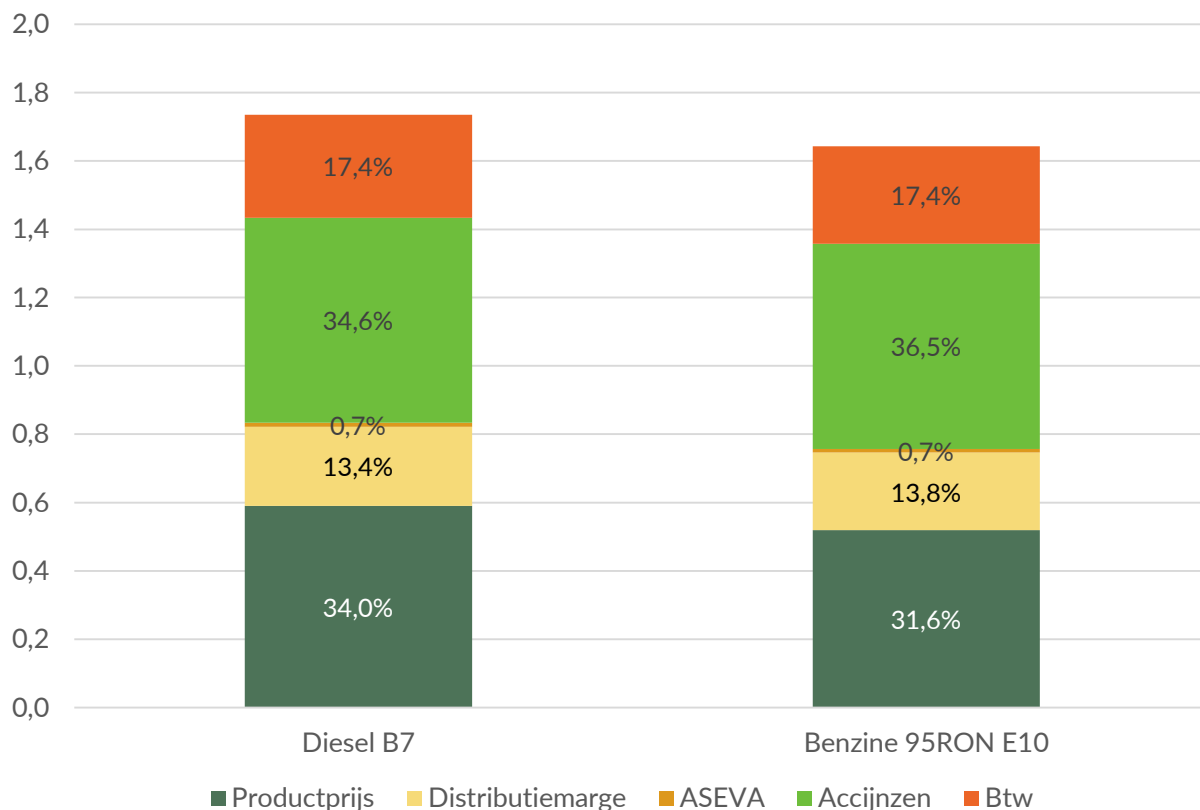
5.3. Maximumprijzen aardolie in 2025

Verloop in euro/liter

In 2025 daalden de prijzen van alle aardolieproducten licht, na een recordstijging in 2022 als direct gevolg van de geopolitieke situatie in Oekraïne. De stijging leidde tot een verlaging van de accijnzen op benzine en diesel midden maart 2022. De prijsdaling sinds het najaar van 2022 leidde tot de activering van het cliquetsysteem voor de accijnzen op benzine in september 2022, en later voor diesel in februari 2023. Daardoor werden de accijnzen geleidelijk weer naar hun oorspronkelijke niveau gebracht.

5.4. Samenstelling aardolieprijzen in 2025

De samenstelling van de maximprijzen van diesel B7 en van benzine 95RON E10 is zeer gelijkaardig. De productprijs (energiecomponent) bedraagt tussen 31 % en 34 % van de totale prijs. Dat wordt aangevuld met de distributiemarge, rond de 13-14 %. Die marge dekt de distributie- en logistieke kosten om het product tot bij de eindgebruiker te brengen. De bijdrage van ASEVA, het bedrijf dat verantwoordelijk is voor het aanhouden van de strategische voorraden van ruwe aardolie en aardolieproducten, is goed voor 0,7 % van de totale prijs. Tot slot zijn de wettelijke lasten en belastingen toegevoegd, onder de vorm van accijnzen (34-37 %) en btw (17,4 %).

FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnummer: 0314.595.348
economie.fgov.be